

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چهپکیک له گۆنزاری نالی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغداد ١٩٧٦

xxx

بلاوکردنهوهی له ئینتەرنیتدا: ستۆکھۆلم ٢٠٠٤

xxx

پيشه‌کي

پهنده مهنده مه‌شوره‌کهي کوردي که دهلي «چهم بي چه‌قل نابي» له جيهاني جان‌وه‌ر و ږوه‌که‌وه ويڼه‌ييکي خواست‌وته‌وه و به‌سهر جيهاني مرؤفي دابريوه. گوته‌ي «بي چه‌قل نابي» بو خوي نيشاره‌ي به‌هيزي تيدايه بو بووني جان‌وه‌ري له چه‌قل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته شير و پلنگ و به‌ور . چهم، به‌عاده‌ت، گيا و دره‌خت و جان‌وه‌ريکي که تيدايه، بابه‌تي له يه‌کتر نزيک و هم‌ناهنگ و يه‌ک ږيکارن. ناوناوه ليره و له‌وي دره‌ختيکي سه‌رکه‌ش وه‌يا گوليکي يه‌کجار گه‌ش وه‌يا جان‌وه‌ريکي زيده به‌هيز خوي له ږيزي ناوه‌له‌کاني دره‌دبا و ژوروي ږيکاريان ده‌که‌ويته‌وه و ده‌بيته په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگي هه‌لکه‌وتويي دره‌دکات. ميلله‌تانيش، وه‌ک چهم، به‌پي ده‌ستورويکي به‌رچاو و بنجي سروش‌ت و کومه‌لايه‌تي، زوربه‌ي تاکه‌کاني خزمي يه‌کترن، هه‌رچه‌ند خزمه‌يه‌تي ته‌واو نه په‌يدا ده‌بيت و نه په‌يدا بوونيشي سوودبه‌خشه بو مرؤف، چونکه هاوتايي و هاوسه‌نگي ته‌واو له نيوان تاکه‌کاندا کاتيک مومکين ده‌بيت که مرؤف‌يش وه‌ک ناله‌ت له کارخانه دره‌دچيت و قالب‌گرتوو بيت، که نهمه له نيوان مريشکي مه‌کينه‌ه‌ليناويشدا به‌دي ناکريت.

جوداوازي قابليه‌ت له تاکيکه‌وه بو تاکيک که ديارده‌ييکي گشتي و جيهاني و هه‌ميشه‌يييه، وا ده‌بي له سنووري جوداوازي عاده‌تي دره‌دچيت و مه‌وداييکي به‌رچاو له يه‌کترين دوور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک پيچه‌وانه‌ي پيشکه‌وتن که پاشکه‌وتنه، نه‌ويش ناوناوه له عاده‌ت به‌در ده‌بي و ده‌گاته پله‌ي ده‌بنگي و گيلي تا سه‌ر به‌شيتييه‌وه ده‌نيت.

جوداوازي به‌ره‌ويش‌ه‌وه‌ي تاک له‌چاو تاکه‌کاني تر له مه‌يداني بي نهماردا خوي ده‌نويني نه‌ک يه‌ک مه‌يدان و دوو مه‌يدان، هه‌ر يه‌ک له‌وه‌به‌ره‌ويش چوونانه‌ش نرخ و سه‌نگ و بايه‌خي خوي هه‌يه له ناو که‌لدا: ده‌نگ‌خوشي، جواني، ده‌ستره‌نگيني. هيز، نوکته‌بازي، هونه‌رکاري، خه‌تخوشي، پسپوري له که‌سب و کار، شاره‌زايي، سوارچاكي، سه‌رناسي، شوينه‌ه‌لگري، زيره‌کي، چالاکي، خوشبه‌زي، ماندونه‌بوون، مه‌له‌واني، کابانپوختي، زانايي، وه‌ستايي... ته‌نانه‌ت فيلبازيش هه‌موويان هوي هه‌لاواردني

خاوهنه كانيانن له زوربهی خهلق، گه لیکیش لهو خاسیه تانه دهگاته پله ییکی هینده هه لکشاو که به دهگمنه نبی تاکیشی ناگاتی. واته هه موو ئه و خاسیه ته تایه تیانه ش پلهی خوار و ژووریان هه یه تا ئه و رادهیهی که به یه که وه کو نابه وه و ناچنه ژیر عینوانیکه وه. هه رچهند ده زانین «قابلیهت» به ته جربه و فیترکردن و راهینان تیتر و به برشتر ده بی و له کار نه هیئانیشی کولی دهکات و به ره و کوژانه وهی دهبات، دیسان ده بی بزاین «قابلیهت» هه یه زگماگه و به فیترکردن و راهینان خهلق ناکریت. ته نانه ت ئه گهر خهلقیش بکری له پله ییکی نزمدا ده مینئ که رهنگه ئه رک و مه سره فه که ی لی خه سار بی. تو ده توانی به هوی ئاموژگای موسیقاوه دنگ ناخوشیک فیتری گورانی بکهیت به لام ئه م دنگ ناخوشه هه رگیز ناچیه ریزی پینشه وهی گورانی بیژانه وه. هه روه ها هه مان ئاموژگای موسیقا دنگ خوشی زگماگ به ره و پینش ده با تا سنووری بلیمه تی، له هه ر دوو حالیشدا مه و دای جوداوازی نیوان دهنگناخوش و دهنگخوشه که هه ر ده مینئته وه.

ئه ده ب به تیترایی یه کیکه له و مهیدانه فکریانهی که به شیکی هه لکه و تووی میلله ت تیدا ده توانن بزین و په روه رده بن، چونکه ئه ده ب قابلیه تیکه به نده به خاسیه تی زگماکه وه، که خهلق کردنی زور ئه سته مه. وهک ده زانین ئه ده ب، سه ره رای بوونی قابلیه تی زگماک، پیویستی به خویندن و فیتریبون و مشت و مالدان و ته جربه و له کارهینان و چه ندین ئه رک و زه حمه تی تریش هه یه که ئه گهر لیان داببری هه ر ده مینئته وه خوی و برشتی قابلیه ته زگماکه که ی.

یه کیک له مهیدانه کانی ئه ده ب مهیدانی هه لبه سته که ئه ویش هه مان ده ستووراتی به ره و پینش چوون و وه ستان و دواکه وتنی به سه ردا دیت که به سه ر قابلیه ته کانی تر دا دیت، به لام که بیین هه لبه ست به په خشان بگرین هه ندی جوداوازی له نیوانیان دینه به رچاو له رووی پیویستی به ره و پینش برده وه یانه وه. په خشان که خوی زاده ی سروشته و له بنه رهدا به ره می هه لکه وتنه نه ک پهیدا کردن، هه ر له هه مان ریگی ئه و تایه تیانه ی که له هه لبه سستی جودا ده که نه وه، پتر له هه لبه ست ده شی به هوی ته جربه و مه شق و راهاتنه وه به ره و پینش بروات. قابلیه تی بوژی که کیش و قافیه و موسیقا ده خاته ناو په خشانه وه و دهیکا به هه لبه ست، پتر به نده به هه لکه وتنی سروشتی و زگماکه وه له چاو په خشاندا، که متریش له په خشان قهرزداری راهاتن ده بی، هه روهک دهنگخوشی و مهاره تی هونه ری پتر له سوارچاکی زهنه ی دهر وونن، که متریش له و زاده ی مه شقن.

مهیدانی هه لبه سستی کوردی له سه ده ی نوزدهمدا ئه م جوداوازی به ی پله ی پیشکه وتن و سه ره ژوورچوونه له بوژی که وه بو یه کیک تر به ئاشکرای تیدا ده دیتریت. بوژی کورد هه یه له و سه ده یه دا گروگالیکی مندالانه ی لاسایی و خوتیه ه لسوونی کرده که به هیچ مه زه بیک و لیبووردنیک و خاترگرتنتیک ناوی شیعی پی زه و نادیتری هه رچهند ناوناوه ش ئه و جوړه بوژه له لاین هه ندی که سانی ناشاره زای شیعی به بوژی له قه لیم دراون، رهنگه پله شیان به ره ژوور بردرابی، که ئه مه کاریکه نه بایه خی هه یه و نه ده ستوانی راستی بگوری وه یا بریاری کیشانه و پیوانه ی «بوژی» به هه له ببات، ئه و که سه ی بوژی نیه به پیدا هه لگوتن و بخور له دهره سووتاندن ناکری به بوژی هه روهک میزه ر و جبه مه لا دروست ناکات. وا ده زانم دوی به سه رچوونی کزی عاتیفه و هه لپه ی سوز، هه رکه سه جیگه ی راسته قینه ی خوی پی دهر دیت.

له تهك ئەو تەرزە زړه بويژانەدا هې و اشمان ههيه تا بويژى هه ره پيشكه وتوو و پينگه يشتوو و دسه لاتدار و هونه رمه ندى رۆژه لاتى مسلمانان. هه رچه نده ئەم جوړه شاعيره ي كورد له نيوان گه لاني مسلماناندا شوهره تى يه كيكي وهك خوى وهيا له خوى به ره ژيرتري تورك و فارس و عه ره بى وه ريش نه گرتبى، هوى شوهرت نه به ستنى ناگه رپته وه بۆ نزمى پله ي شاعيره تى، به لكو ده گه رپته وه بۆ بئده سه لاتى ميلله تى كورد، كه ئەمه ش ئەنجاميكي كوتوپر و يه كسه رى ده ستورراتى مرؤقا يه تيبه به تيكرايى، كه وا نهك هه ر له مهيدانى شيعه ردا خوى سه پاندوو به گره له هه موو مهيدانيك فه رمان په واپه: قاره مانى ميلله تىكي بئده سه لات به قه ده ر پاله وانپيكي ميلله تى خاوه ن كيان و سامان و هيز و دسه لات ناوى نايه ت، هه روه هاش هه موو بليمه ت و زانا و هونه ركاره كانى كه زوريان له به ر بى خاوه نى وهك پشكوى ناگر وورده وورده ده بن به خۆله ميش و ناويان له رووپه رى ژيان ده سريته وه.. زور به داخه وه. يه كيكي له و بويژانه ي كورد كه به راستى و بى موجه له له گه ل خۆدا كوردن له ريزى هه ره پيشه وه ي بويژانى مسلمانان وه ديت، زور جارانيش له تاك تاكه به يت و دوو به يتدا به رايى له زوربه يان ده گريت ئەگه ر نه ليم له هه موويان مه لا خدرى «نالى» يه.

به چكه كورديكي شاره زووربى نه دارى هه ژارى بى ناز و نياز، ئالووده ي ئاره قه و ئهرك و زهحمه تى پر ته پوتوزى «خاكوخۆل»، گيرۆده ي چه ندين تهنگ و چه له مه و چه كه سازى حال و بارى ناگزوور و بى شهوق و زهوق، ده سپاچه ي كۆمه لايه تى - ئابوورى - پاميارى ژير قه مچى و زه برونهنگى رژيمى نيوه شارستانانه، ته كان خواردووى بينه وپه ره ي گوريس كيشه كينى نيوان ئيران و عوسمانلى، رۆله ي ميلله تىكي هه رگيز خۆشى نه ديتووى به ئەبه د ريز لينه گيراو و تى نه خويندرايه وه، ئاكامى موعاده له ي چه ندين عاميلى زانراو و نه زانراوى هه رچى هوى سه ره ژيربوون و به خۆداشكانه وه و دالهنگان و كه مايه تى و نزم بوونه وه و چوونه وه به... غه زه ب لى گيراوى قه ده ر... مرؤ لى دراوى چاره ره شى... خدرى ئەحمه د شاوه يس ... «نالى» ي شاره زوورى ... سه رده فته رى هه لبه ستى كوردي له هه موو سه ده ي نۆزده مدا ... گه وه ره سنجى كانگه ي واتا و جوانى و عيشق ... شيرازه ونى خوليا و خيال و ئەفسوون ... جيگه ي شانازى و سه ربلىدى هه لبه ستى كوردي له ئاست ئەده بى جيهانى مسلمان ... تى هينه ره وه ي ئابرووى مه عنه وى له تهك دالهنگانى ته رازووى دسه لات و سامان و كيانى كورد ... پروته له ي به خۆنازيو... هه ژارى گه رده ن كيل... ئاواره ي بى نياز... ئەمانه و چه ندين وينه ي ترى ده ست به تالى و دلتيرى، فه خر كردن و ته وازوع، بلندنورين و خاكنشيني، خۆ به كه مگرتن و فيزوناز كه وا له م نمونه نه ي گۆناگۆنى هه لبه سته كانى ده ر ده كه وىت:

يا گه داييكي غه نى يا پادشاهيكي فه قير
 له م دوه خالى نيه «نالى» له رووى حه ددى وه سه ط
 ئەم سه ره سه رى بازانه كه وا هه مسه رى بوومن
 موشكيل بگه نه ساعيدى شاهيكي وه كو من
 نالى كه غولامى مه ده دى زولف و بروته
 شاهيكيه له بن سيپه رى بالى دو هومادا

زاھیر و باطین لەسەر لەوحی حەقیقەت یامەجاز
 ئاشنای سیرری قەلەم بێ غەیری نالی کەس ئەما
 شیعیری خەلقى کە ی دەگاتە شیعیری من بۆ نازکی
 کە ی لە دیققەتدا پەتک داوا لەگەڵ ھەودا دەکا
 قلابی جیھان نەقدی عیاری نیە قوربان
 نالی محەکی ھیممەتی کردویە موحەررەب
 بۆ مەشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی لە خامەدا بوەتە شاھی طورپەنوس
 نالی عەجەب بە قووہتی حیکمەت ئەدا دەکا
 مەعنایی زۆر و گەورە بە لەفزی کەم و بچووک
 فارس و کورد و عەرەب ھەرسیم بە دەفتەر گرتوہ
 نالی ئەمڕۆ حاکمی سێ مولکە دیوانی ھەیە

ئەوجار:

نالی و مەسەلی حالی لە ئەشکنجەیی غەمدا
 وەک نالە لە نەیدا وەکوو نالە لە قەلەمدا
 نالی خەبەری بێ ئەسەری غائیبە ئەمما
 نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا
 چ خۆشە من وەکو تازی بنۆم
 ئەتۆش ھەرودەک غەزالە ی بەر ھەراکە ی
 خاکی دەرەکەت مەسکەنی صەد سائەمە شاہد
 جارێ لە دەمی تو ببیەم صەگ بەوہفایە
 دوور لە تو نالی صەگنیکە بیوہفا وو ھەرزەگو
 بۆچی بانگی ناکە ی ئەم کەلبە کە نانی نانییە
 بەکویری دوور لە تو وا مایەوہ نالی لە مە ی یارەب
 فیوضی تۆزی رینگەت کوحلی چاوی ئینتیظاری بێ

نالی ھەرودەک خۆی بە دەست شیعیری خۆیەوہ سەرگەردان حالە و دەمنادەم لەباریکەوہ دەچیتە
 باریکیتەر، ئەدیب و شیعیر دۆستی کوردیش پییەوہ خەریک و داماون، تا لە بەحری غەزەلینکی دەپەرنەوہ بە
 دوا ی بەیتیکی تریەوہ دەگیرسین، ھیشتان لەمیان رەھا نەبوون دەکەوہنە قورتی تەپکەتیککی تری، حالیش
 پێ ناچێ حەسانەوہی ئەدیبان لە قۆرت و داو و گێژەنی ئەو شیعیرانە بەلینی دوارپۆژیککی نیزیکی بیت .
 چەندین جار ئەدیب و شاعیر سەر بەم بەیتەدا دەگرن :

من له طهوری عالم و دهوری فهلهک
ضهری لارب، زهخمی بیمرههه دهخوم

په مألنی لیداوین و دهیخه نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه وهی دوور و قوول تاکو له گۆشه ییکی زهینه پر
دهنگ و سه دداکه هی مه شغوول به نالییه وه تروسکه هی ئەم «لهف و نه شری مشوش» یان بو ده بریسکیته وه:

طهوری عالم: دهوری فهلهک
ضهری لارب: زهخمی بیمرههه

چونکه به درهنگه وه ده زانری «طهور» به واتای «طه بهر» یش دیت که لئی ده وه شیتته وه «زهخمی
بیمرههه» بخاته له شه وه، نیتتر که زهخم بو به هی «طه بهر» دیاره «ضهری لارب» یش ده مینیتته وه له هه
دهوره ییکی فهلهکه وه به سه روگویی نالی بکه ویت.
به راستی ده میکه «نالی» خه لقی به خویه وه خه ریک کردوه: له وه ته هی شیعری گوتوه ئەو پایه
دیارکراوه هی مه تانهت و فره واتایی و گه وه رداریی بو خوی هه لئاوه. یه کیکی وه کو حاجی قادر که
هاوچه رخی به شی زوری ژیانی نالییه، هه رچه نده باوه ر ناکه م دیبیتی، له خووه به ره و پیری ته قدیس و
پایه لینانییه وه ده چیت و ده لیت:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هینم تا ره فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه م خه زهف قهت وهک گه وه هر نابئ
«که مه ندی زولفی دوو لانه له بو گهر و مسلمانه»
«ده کیشی بی محابانه چ له م لا بی چ له ولا بی»

له م سه رده مه دا که سه رده می پشت له که له پور کردنه، به تایبه تی له نیوان میلله تی که ساسی وهک
میلله تی کورد، گه نجان وهک په روانه له تاریکایی رابردوو هه لدین به ره و گه شایی ئەدهب و هونه ری
نه ویاوی ئەوروپا، نالی قهت و قامه تی به رزی ئەده به که هی له جه رگه ی سه ده ی نۆزده مه وه وهک فه نار به سه ر
ده ریای سه ده ی بیسته مه دا گه رده ن کیل ده کات و گه شتی ده ریانه وه ردانی شیعر و ئەدهب بو تیشکه
گه شه که هی راده کیشیت. په نگه شتیکی راست و دروستمان گوتبی به وه دا که بلین نالی له هه موو
ئهدیبانی کوردی لیره به پیشه وه پتر زهین و فکر و خامه ی نووسه ر و شیعر دۆستی کوردی ئەمروکه ی به
خویه وه خه ریک کردوه و زۆرتر ناو و یادی له گوڤار و رۆژنامه اندا به رچا و ده که وی. هه ر ده لئی خاصیه ته
نه مره کانی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خوشئامه دی له هه موو هیژیکی خو نویکه ره وه ده کات،
ئه وانیش له گه ل کاروانی ژین و ژیاردا پوه و دواپوژی بیبرانه وه ی نه ته وه ی کورد، چینا و چین و
پشتا و پشت، ورشه و هونه ر و په نگ و دهنگ و بین ده پزینن، میهره گان و به هارستانی به رده وام به رپا
ده که ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیارده‌كانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپی‌شچوون ده‌ده‌مه به‌ر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و ریزگرتن له‌ نرخه‌ میراتیه‌كانمان یه‌كینه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژوورمان تیندا خیراتر ده‌بێ، چونكه‌ دیاره‌ هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تیه‌له‌ده‌كیشیت نه‌كه له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پیکراوه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌م سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راره‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له‌ حورمه‌تگرتنی رابردووی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بێ هووده به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندن شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی لیره‌دا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلویه‌رگ و پۆشاكمان به‌ره‌و چاكتر بگۆرین نابێ پۆشاكی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتین، به‌ رووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاكیکی نوێ ده‌ینه‌ به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوپه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شیکێ زۆری عه‌یب و عاری پۆشاكی كۆنمان دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌م كاره‌ی وه‌ها بێ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریك بوونی بێ ساییقه‌ و پێشینه‌ وه‌ك وشكه‌مه‌له‌ و دروینه‌ی پوش و گوشینی خۆل بێ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌ «برناردشو» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لیان پرسی «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وپه‌ری باوه‌ر به‌خۆكردنه‌وه گوتی «ئه‌و له‌ من كه‌له‌گه‌تتره‌، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راره‌ستانم» ئه‌دیپ و شاعیریکی كوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بیته‌وه كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژوور ده‌ست پێ بكات. تا ئیمكانی ده‌بێ سه‌كۆیه‌ك به‌ بلندی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپیکێ كورد دروست بكری، ئه‌وه‌نده‌ كات تی ده‌په‌رێ كه‌ سه‌كۆكه‌ له‌ نۆژنه‌ی بكه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بجی، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخوان» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپیکێ كورد كه‌ رازی نه‌بێ به‌سه‌ر شانی نالی و كوردیی و جه‌لی و شیخ ره‌زاوه‌ راره‌ستنی، دیاره‌ چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپیه‌ نه‌وباوی غه‌یری كورده‌وه‌ كه‌ كاوله‌ هیلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بكات و له‌ویوه‌ بال بگریت. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فره‌ده‌ر نیم بلیم ئه‌مه‌ کاریکی نامومكینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دینتی واقع كراوته‌وه‌ و دوو جار مان مومكین بوونی ئه‌م كاره‌ی دینتوه‌:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی كورد و غه‌یری كورد هه‌یه‌ و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌كه‌یه‌وه‌ بریوه‌ و ورده‌ ره‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تیکێ تر داكوتاوه‌، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌كه‌یه‌وه‌ په‌ریبیته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌كه‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه‌ و به‌س. ئه‌مه‌ جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌كێك میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بێ میراتیکی بیگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مری، له‌وه‌ گه‌رێ كه‌ رۆشتن و فرینی پێ ناکرێ.

ئه‌دیپیه‌ كورد و غه‌یری كوردیش ده‌بێ بزنان كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تییان ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشتان پێیان دیت. چونكه‌ كورد و غه‌یری كورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بیگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ بیگانه‌ ده‌كریته‌ كوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته‌ هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تییان ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گریت و دلی پنیانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونه‌ر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بكریت. هه‌رچه‌ند بگوتری ئه‌م رۆژگاره‌ ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوینی و

لەم قسانەمدا مەبەستم ڕەخنەگرتن لە جۆر و شیوەی دەریزینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئه‌وه‌یه شیوه‌ش له‌وانه‌ بێ به ئاسانی بێته ناو ته‌صوره‌وه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شیواز و ڕوخساره‌که‌یه که ده‌بی کوردانه‌ بێ ... له‌ هه‌ناوی کورد رسکا‌بی نه‌ک له‌ زمانیکی بێگانه‌وه‌ هلگیرابینه‌وه‌. ده‌شی خۆینده‌واریک بتوانی خۆی شاره‌زا بکا له‌ ده‌مودووی نه‌دیبی نزیک و دوور، هی ئه‌م ڕۆژگاره‌ و هی هه‌زار سال پیش ئیستا، وه‌ک ئه‌وانیش بدوێ وه‌یا ئه‌گه‌ر شاعیر بوو شیعر هه‌لبه‌ستی. به‌ولاتریشه‌وه‌ دوور که‌وتیه‌وه‌ به‌ره‌و کاویژکردنه‌وه‌ی خۆراکی ئه‌وان. به‌لام ناتوانی به‌ خۆی بلێ نه‌دیبی کورد، ئه‌ده‌به‌که‌شی به‌ ئه‌ده‌بی کوردیی له‌ قه‌له‌م بدات.

له‌به‌ر ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه‌یه‌ که‌ من زۆر چه‌ز ده‌که‌م ببینم نه‌بوای کورد به‌ خۆی و ڕابردووی میله‌ته‌که‌ی و ئیستا که‌ی میله‌ته‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه‌، له‌م خه‌ریک بوونه‌شیدا ڕابردوو و ئیستا که‌ بداته‌ به‌ر یه‌ک نیگای سه‌ره‌به‌ر و بێ که‌له‌به‌ر که‌ لێک پچه‌رانه‌وه‌ و لێک ترازانی تیدا نه‌بیت، چونکه‌ به‌م جۆره‌ نه‌بی که‌سایه‌تی «کورد» له‌ به‌ره‌می ئه‌دیبه‌کانیدا ده‌رناکه‌وێ، به‌لکو ده‌توانم بلێم گه‌وره‌ترین هۆی تیچوونی دروشم و که‌سایه‌تی میله‌ته‌که‌مان له‌وه‌دا ده‌بی که‌ ئه‌و ئه‌دیبا نه‌ی لێیان چاوه‌ڕوان ده‌کرێ ناو و بوونی کورد بپاریزن، ئه‌وان وینه‌ی لاوه‌کی و خوازاویه‌وه‌ له‌ جێگه‌ی وینه‌ی راست و دروستی دوینی و ئه‌م‌ڕۆمان دانین. ده‌بی بزانی فه‌رقیکی گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌ نیوان ناسینی میله‌تان و له‌ نیوان خواسته‌وه‌ی شیوه‌یان. که‌ بمانه‌وێ له‌ ئه‌ده‌بی ئه‌لمان بگه‌ین ده‌بی له‌ ڕینگه‌ی راست و دروستی تیگه‌ییشه‌وه‌ بۆ ئه‌م ئامانجه‌ ڕۆین نه‌ک ئه‌وان له‌ خۆماندا بدۆزینه‌وه‌.

هه‌رچه‌ند ناسینی میله‌تان و شاره‌زابوون له‌ ئه‌ده‌بان پێویستیکی ڕۆشنبیرییه‌، به‌لکو شه‌قلێکی به‌یه‌که‌وه‌ژێانی ئاده‌میزادی ئه‌م ڕۆژگاره‌یه‌، دیسانه‌وه‌ خۆناسین و شاره‌زا بوون له‌ ئه‌ده‌بی نژاد به‌ر له‌ هه‌موو جۆره‌ ناسین و شاره‌زابوونیکه‌وه‌ دیت. ڕه‌نگه‌ بتوانم به‌ شه‌کسپیره‌وه‌ خه‌ریک بم، هه‌ندیک له‌ نووسینه‌کانیشی وه‌رگیرمه‌ سه‌ر کوردیی، نه‌ک ئه‌وه‌نده‌ و به‌س، به‌لکو وه‌رگیرانی شاکاره‌کانی «شه‌کسپیر» و ئه‌دیبه‌ زله‌کانی میله‌تان کاریکی پێویستیشه‌ له‌ نیوان کاری پێویستدا. به‌لام خه‌ریک بوونی من و تو به‌ خۆمانه‌وه‌ له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا دیت. عه‌ره‌ب ده‌لی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمه‌ش ده‌بی ڕه‌گ له‌ هه‌ناوی خۆمان داکو تین تا کو بژین، به‌ دوا ژیندا ده‌ست درێژ که‌ین بۆ میوه‌ی باغی جیرانان. خۆدانه‌پال بیروباوه‌ری ئه‌وتو کورد و غه‌یری کوردمان وه‌ک یه‌ک بێنیته‌ به‌رچاو، وه‌یا کورد بخاته‌ پله‌ی دووه‌مه‌و، کاریکه‌ وه‌ها بێنرخمان ده‌کات به‌ که‌لکی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ش نه‌یه‌ین. به‌ ڕاده‌ی ڕیز له‌ خۆنانت دۆسته‌که‌شت ڕیزت لی ده‌نی، عه‌مری ئه‌و دۆسته‌ نه‌مینی ئه‌وه‌نده‌ ده‌به‌نگ بێ پتر له‌ خۆمان ڕیزمان لی ده‌گریت، که‌ ده‌زانم دۆستی وه‌ها نه‌ هه‌یه‌ نه‌ ده‌بی. مالمیان ئاوا بێ. هه‌موو میله‌تانی جیهان پتر به‌ دم هاواریانه‌ و له‌ گوێی میله‌ته‌ی بیه‌یز ده‌زیرین و ده‌لین تا ئه‌و ڕۆژه‌ی حورمه‌تی خۆتان به‌ سه‌رماندا ده‌سه‌پین ئیمه‌ هه‌ر به‌زه‌ییمان پیتاندا دیته‌وه‌، ئه‌دیبکی کوردیش هه‌ر ئه‌و ڕینگه‌یه‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی میله‌ته‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا یه‌ که‌ بتوانی حورمه‌تی میله‌ته‌که‌ی تیدا بچه‌سپینی. ژیاندنه‌وه‌ی که‌له‌پوور یه‌کیکه‌ له‌و شه‌قامه‌ راست و بێ قۆرتانه‌ی یه‌کسه‌ر ده‌مان گه‌یه‌نیته‌ قۆناغی ڕیز و حورمه‌ت. ئه‌وانه‌ی به‌ نالی و ئه‌مسالی نالییه‌وه‌ خه‌ریکن، بێگومان، له‌و ڕینگه‌یه‌ راست و ڕه‌وانه‌دا به‌ره‌و حورمه‌تی نژاده‌که‌یا نه‌وه‌ ده‌رۆن، منیش شوین پتی ئه‌وان هه‌لده‌گرمه‌وه‌ له‌م نووسینه‌مدا هه‌رچه‌ند ده‌شزانم که‌موکه‌سه‌ر و به‌که‌له‌به‌ره‌.

نالیش وهکو مرؤفه ناسراوهکانی سهردهمی خوی که له کۆشی هه ژاریی و بی سهروشوونی و بهرچاو نه بوونی ژيانی ره شوکییه وه به پلهی مه هاروت و بلیمه تی خویاندا سهره ژوور تی هه لکشان بۆ بهر نیگای بینهران و سرنجی میژوو، که متاکورتیکی به سهرهاتی راسته قینه و بی دهمه تهقهی به ئیمه گه یشتوو. له ئاههنگی په له فیره و جریو جۆپانی گوزهرانی پر کویره وهری و دهردی سهر و ناگزوورییه وه، خۆره خۆری دهنگ و ئاوازیکی وهک گال و بوغی نامه فهوم به جووته جۆگه لهی گوتهی دهماو دهم و هه لبه سته کانیدا دیته بهر گوپی حالی نه بوونمانه وه که ههر بایی نه وهنده دهکات ته رجهمه ییکی پچرپچر و پرده مه تهقهی سه لماندن و نه سه لماندن بخهینه سهر خوانی لیکۆلینه وه وه.

وا گوتراوه و نووسراوه که نالی له سالی ۱۷۹۷ی زایینی، له گوندی «خاکوخۆل»ی شاره زووردا پیی ناوته نه م جیهانه. نیسه به تی له گه ل «خاکوخۆل» جیی گومان لی کردن نیه چونکه له چهند شوینیکی دیوانه که پیدایه م نیسه به ته مۆری به راستگی رانی له لایه ن نالییه وه لی دراوه:

داخل نه بی به عه نه رسارایی «خاکوخۆل»
 هه رتا نه که ی به خاکی سوله یمانیا عبور
 تری عینه الابدان من «خاکوخۆل» ه
 تری مندال اوراق من تۆز و گرده

به لام داخه که م نه م تاکه خه به ره گومان لی نه کراوه ههر ده لیتی نه و «اقرار» ده که ده لاله تی بۆ غهیری خوی لی وه رناگی ری. چونکه نه وهنده ی تی ده فکری تی هیچ شتیکی پی ساغ نا کریته وه بیته تروسکه ی روونا کایی که تاریکی له ده ورو به ری خوی ده ره وینیته وه.

من نه مه ده لیم هه رچه نده له به شی یه که می «حاجی قادری کۆبی» بایی روونکر دنه وهی هه ندی چه ندو چونی سهره تاکانی ژيانی «حاجی» ده لاله تی کم له نیسه به تی نالی بۆ «خاکوخۆل» وه رگرتوه که هاتووم نه و پیوه ندیی به پیوه ندیی «حاجی» له گه ل «گۆره قه ره ج» گرتوه و به پیی لیکدانه وه بیکی که له و کتیبه دا کراوه گه یشتوو به و با وه ره که نالی قو ناغی مندالی خوی له ده شتو در به سهر بردوه به پیچه وانهی حاجی که ده بی له ساوا ییه وه فیری ژيانی شار بوویت. وهک ده بینیت ده لاله ت وه رگرتنه که پتر لایه نیکی ژيانی «حاجی قادر» روون ده کاته وه تا «نالی» چونکه به دوا ئی سپات کردنی فرچک گرتنی نالی له ژيانی «خاکوخۆل» و ده شت و ده ردا ناگه ین به ئی سپاتی هیچ شتیکی تر غهیری نه و فرچک گرتنه. ئیمه که ئی سپاتمان کرد نالی سهره تای ژيانی ساوایی و مندالی له گوند رابواردوه و به مه دا زانیمان تا سالی ۱۸۰۷ و هیا ۱۸۰۸ و هیا شتیک دواتر پیوه ندیی ژيانی به شارستانه وه نه بووه، نه هیچ خه به ریکی سهر به نالییه وه به م زانینه مان ده چه سپی نه هیچ خه به ریکی له و باب ته هه لده وه شیته وه. به سترانه وهی سهره تای ژيانی نالی به «خاکوخۆل» و شوینی وهک نه وه وه له و رودا وانه ن که په نه ج بۆ هیچ شتیکی ده ره وهی خویان در یژ نا که ن. ئیمه هیچ خه به ریکی و روودا و یکمان به ده سه ته وه نییه په کی له سهر ساغ کردنه وهی چۆنی ته به سهر چوونی پلهی ساوایی نالی که وتبی تا نه گه ر له خاکوخۆلی رابواردبی خه به ره که قالبیک وه رگری غهیری نه و قالبه بی که له ژيانی ناو شارستانی وه رده گری. به کوردیی و به کورتی نه م نیسه به ته ی نالی وه لای «خاکوخۆل» راستییکی نه زۆکه وه چه ی لی نا که ویته وه هه رچه ند به

نه زوكيش قبولمانه چونكه هر نه بې له دوردی سهری دوزینه وهی هوهل مهفتن و نشیمه نیمان رزگار دهکات، له شکل و شیوهی دهوروبه ری لی فراژووبوونیشمان ئاشنا دهکات. به لام له گهل ئه مه شدا چاوه پروانمان دهکرد ویرای زانینی ئه م راستییه سهره تاییه ساده و قوتیله یه دوو خه به ری ساده و قوتیله شمان پی گه ییشتیا له چه ندوچونی به سهر بردنی ژيانی روظانه و بیته و به ره ییکی که له و ژيانه دا دوو چاری نالی هاتبی، وهیا له چ ته مه نیکه وه «خاکوخول» ی به جیهیشت، هوهل جار بو کوئی چوو، سهر دانی «خاکوخول» ی ده کرده وه!! من هیچم له م باره یه وه نه بیستوه، که نه میستوه نه شم خویندو ته وه. به هه مه حال وا پی ده چی ئیمه مانانی له دووره وه گوئیستی دنگ و سه دای نالی ده بین ریمان نه بووه ورده هوهالی ئه م چه ندوچونی به کوهیته بهر گویمان وه، ده مینیته وه خه لقی شاره زوور و ئه و شوینانه ی له وئی نریکن سرکه و کورکه ییکی لی بزائن. ئه گره که س له وان هه یه شتیک بزانی، زور یان که م، مافی کورده واری پی لپی داوا دهکات ئه و شته به نالی دویستان رابگه یه نی. ئه مه ده لیم و باوهری پی ده که م، به لام به ته مای هیچ نه جامیکش نیم.

وهک دلنیاين له نیسه ته ی نالی بو «خاکوخول» هه رچی هوی دلنیا یی هه یه به ده ستمانه وه نیه له و ساله ناو ده ر کرده ی «۱۷۹۷» که سالی به وه له د بوونی نالی بیت. هه روهک ده ستوه وستانین به رانه ر ئه م ساله، ده ستوه وستانیش ده بووین به رانه ر سالیکی تری وهک ۱۷۹۰ وهیا ۱۸۰۵ وهیا هه ر سالیکی تری خزم به مان. ئه وه ی ده لی نالی له ۱۷۹۷ هاتوته دونیا هه ر ئه وه ونده به لگه یه ی به ده ستوه هه یه که به ده ست یه کیکی تره وه هه یه بلی له ۱۸۰۴ وهیا ۱۷۹۵ وهیا ۱۷۹۳ وهیا یه کیکی تری وهک ئه مان به وه له د بوه. هیچ یه کیکی له و سالانه بای فلسیک لیکولینه وه یان له گه لدا نه کراوه، هیچ یه کیکی شیان نه به لگه ی ئیساتی هه یه نه به لگه ی به دروخسته وه. تا ئیستا هیچ لایه نیکی ژیان و به سه ره اتی ساغ نه کراوه ته وه که له ته رازووی مه نتیقا له گه ل یه کیکی له و سالانه خوش هه لستیته وه و به یه کیکی تر ناسه رسه نگ بیت. ئه گره گوترا له ۱۷۹۷ هاتوته دونیا کام به سه ره اتی نالی وهیا هی غهیری نالی که پیوه ندی به وه وه هه یه پتر جی خوی ده کاته وه له لیسته ی زه مه نی ئه و رووداو و میژوانه ی لیان دلنیاين؟ ئه گره «۱۹۷۹» ده که مان کرد به «۱۷۹۰» کام ریسی لیکدانه وه مان ده بیته وه خوری؟ چه ند حیسابمان لی هه لده وه شیته وه؟ هیچ هه ر به جاری هیچ. ئه وه ونده ی بیته بهر حیسابانه وه هه ر ئه وه یه که نالی ده بی له کاتی پاشایتی «سلیمان پاشا» دا ئه و عومره ی هه بوویت که توانی بیته ی بلی:

هوده ودی دل حه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

چونکه، وهک دواتریش باس ده کریته وه، «شاهی ئاصه فی ثانی» شه خسی «سلیمان پاشای بابان» ده ستنیشان دهکات. ئه گره سه روسوراغه کی به ریو جی «مه ستوره» مان به ده ستوه با ئه ویش له لای خویه وه بیته یی وهیا به هیزی ئیحتیمالی ساله که ی «۱۷۹۷» ی راده گه یاند له و پروه وه که ده بی نالی له سالی به وه له د بوونیه وه تا کاتی هه لبه ستنی قه صیده که ی «مه ستوره» ئه و عومره ی هه بووی شتی وا به یزی و پرچورئه ت بلی. زانینی میژووی ژيانی مه ستوره ده خلیکی ته رجیح وهیا گوماناوی کردنی ساله که ی «۱۷۹۷» ی لی ده فامریته وه، به تابه تی که ده زانین هه ندیک له به یته کانی ئه و قه صیده بیته رده یه

وا رادگه پین له کاتی هه لبه ستیاندا هیشتا مه ستوره شووی نه کردبئ، وهک که ده لئ:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بی نه سوابی
دورپه ی وهکوو دورپیکی سه ما بی نه سما بی <۱>

وهیا که ده لئ:

ده عوای ئومه را چه ندی له سه ر ته ختی کرابی
چه ند خوینی رژیبت و چ خوینی نه رژا بی <۱>

خوینی یه که م هی عوزری مانگانه ی ئافرده ته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئه گه ر ئهم بۆچوونه م راست نه بی به ماندوو بوونیکی زۆر نه بی واتای به یته کان ناچنه ناو قالبی مه فهورومه وه. به هه مه حال ئهمه بۆ خوی مه به سستی قسه کانم نییه.

دیوانه کانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی ده که ن، تیگراییان ئهم ساله ی به وه له د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستییه کی بی دهمه ته قه یان له ده فته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه ده ره ئینا بی. ته نانه ت که یه کیک سالیکی غه یری ئهم ساله ی «۱۷۹۷» ه گلیتر بکاته وه سه ر خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هیئا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه دروی ده رکه وت، بۆچی یه کیک تر ده ست نادا! واز له نووسه ر بئین که حه ز ده کات به «۵» ده قیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بئته وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره مه خنجیلانه که یه وه هه لئینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ ده نگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ نا پرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سه یره ئهم دیمه نه ی بی به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گه ر به ر له «۵۰» سال شتی وه ها سه یره نه بووی، بیگومان ئه مرۆ له سه یره سه یره تره. من پتر له وه ده ره نجیم که نووسه ر له دوو لیوه یه وه ده رنایی بلی ساله که م له کوپ به ده ست که وتوه، نهک که بئده نگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکراوه که ی خوی وه یا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سه ر سالی هاتنه دونیایدا باز ده ده یین بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشته جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئه سته مبول و کوچی دوا جاری، ده بئین ئه مانه ش سه ر له به ریان وهک قه پووچکه ی ئاو بی بنج و بناوانن، که م و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر ریشاله کورتیله ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچکه شیان ته شبیه بکه یین وه یا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وینن ئه گه ر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسراوه که وا له سالی ۱۲۵۵ ی کوچی ده چئته ئه سته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویری له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ۱۲۶۱ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گه ر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ر له سه ر بنگه ی بی به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستی و چیمان به ده سته وه نیه بیکه یین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده سته تاله و بی که ره سته ی ره خنه گرتن نین، به پئچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به ده سته وه یه که ساله که ی به ته واوی هه لده وه شئینتیه وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشہ کی ریزہ گوتارہ وہ خہریکی دہمہ تہ قہ ییک بم لہ سہر ہندی باری ژیان و بہ سہرہات و مہرگی نالی، لہ کورتہ ییکی لیکدانہ وہی دوورودریژ و سہرہ تاییکی توپژینہ وہی بہ ہیژوپیز بہ ولوہ دہرفہتی نووسین و خہریک بوونم لہ بہر دہسندا نیہ. سہرہ رای نہ بوونی دہرفہت، کارہکہ خوی بہ بہریہ وہ نیہ کتییکی لیکولینہ وہ بکہم بہ پیشہ کی چہند گوتاریک. لہ مانہش بترازیین ہوی تاییہ تی ہہیہ لیم داوا دہکات خیرایی بکہم لہ کوتایی ہینان بہم نووسینہ، ہویہ ککش دہگہ ریتہ وہ بۆ چہندوچونی باری چاپخانہ ی کۆر کہ مہکینہ ییک عومری بہ سہر دہچیت و دہبی لہ نەرکہ کۆنہکانی ببیتہ وہ بہر لہ برانی دوا ہناسہ ی... نئم نووسینہش بہردہوام بوونی نەرکیکی کۆنیہ تی و دہبی خیرا نئمجام بدریت.

بہ پئی لیکولینہ وہ ووردبوونہ وہی خۆم نئوہی بۆم پروون بۆتہ وہ لہ بارہی سالی مہرگی نالی، شتیکہ تا بلئی جودایہ لہ وہی بہ سہر زارانہ وہیہ، وک من دہزانم و بہ لگہی بہ ہیژیشم بہدہستہ وہیہ، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوہ پاش نئو سالہی «۱۸۵۵» کہ شۆرہتی بہستوہ بہ سالی مہرگی. لہ میانہی تہ حقیقی نئو سالہ دا گہ لیک لیکدانہ وہی کورت و مامناوہنجی لہ بارہی چہند ناواخن و ناوہرۆکی ژیان نالی ہہیہ پاش دہرچوونی لہ سلیمان، دہبی بہوپہ پی کورتییژیہ وہ لئی ببینہ وہ ہمووشیان بہ بہریانہ وہ ہہیہ بکرین بہ ماکی دیراسہی دریژہ دار. پی بہ پئی نئم گہشتہ کورتیلہ یہی ناو پیشہ کی، بہو ناوہرۆک و ناواخانہ دا تیدہ پہرین.

نالی لہ سالی ۱۸۵۵ دا نہ مردوہ. تہ مہنیشی لہ کاتی مہرگیدا ۵۸ سال پتر بووہ، نئمہش نئمجامیکہ لہ وہوہ ودردہگیریت کہ لہ پاش ۱۸۵۵ مردوہ نہک کہ لہ پیش ۱۷۹۷ دا ہاتییتہ دونیا. تا نیستا قسہ ییک لہم بابہ تہ وہ بہ لیکولینہ وہ بژمیریت و بلاوکرابیتہ وہ ہر نئوہیہ لہ نووسینہکانی ماموستا علائہ دین سہجادی، بہ تاییہ تی پاشہ کی کتیبہ کہی «وورد بوونہ وہ ییک لہ دوو چامہ کہی نالی و سالم» دا دہدیترت. من نئم کردوہ بہ عادت لہ نووسیندا ہر جارہ گوتہ ییکی خۆم بہ گوتہی نووسہریکی تر بگرم، بہ لام نئم جارہ نہختیک لا دہدم لہو خووہی کہ لیم بووہ بہ شوون، خوینہ ریش کہ ناردزووی موقارنہی کرد دہتوانی نئم بیروباوہرہ و لیکدانہ وہی نیرہ بہ نووسینی تر بگریت و رایہ کی لی ہلینجی... بہ لام بۆ مہبہسی کورت کردنہ وہی ریگیای دوور لہ بہر ہہنگاوی خوینہردا وا لیرہ نئو میژووانہ دہنووسمہ وہ کہ لہ کتیبہ کہی ماموستا علائہ دیندا باس کراون و پیوہندیان بہ بابہ تی لیکولینہ وہی نیرہ وہ ہہیہ:

میژوو	روداو
۱۷۹۷	سالی ہاتنہ دنیا ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گہشانہ وہی بوپژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حہ ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامہ ناردنی لہ شامہ وہ؟ «قوربانی تۆزی ریگہ تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ نئمستہ مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانہ وہی حوکمداری بابان و کوتایی حوکمی نئمحمہد پاشا «ل: ۱۳۵»

ہرودک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی لہ ہیچ لاییکہ وہ بہ لگہ و نیسپاتی نہ بیستراوہ. قسہ ییکہ

گوتراوه بیئو وهی بزانی له چ سه رچاوه بیکیشه وه هه تقو لیوه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سه ر راستیی وه نه بی. به لام که ی چوو به بۆ حه ج، وه یا خود که ی نه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی عیراق کرد، نه مه یان پرسیاریکه لیكدانه وه ی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وه ی تیدایه که هه ر جاره به شیوه ییک باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردوو، نه وه ی شرایه وه یه له م به یته دا درده که ویت (لیزه دا به پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تر دا به پی پیویست باسم کردوو):

هودهودی دل حه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

ئه م «شاهی ئاصه فی ثانی» زۆر به ئاشکرای ی دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له راده ی به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غه یری «سلیمان پاشای بابان» نه و شاهی ئاصه فی دو مه بی و نالی دامه نگیری بیت.

مونسه به یکی ئاشکرا قه صیده که ی «ئه م تا قمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی حه ره سی تایه تی یه کیکی له دوو پاشای بابانی پی دهکات: یا سلیمان پاشا، یا ئه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خویدا دیار دهکه ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینینه وه مه رسیه بۆ نه و پیروزیایی بۆ ئه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شووره که ی:

تا فه له ک ده وره ی نه دا صه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالعی په یدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره ئه م قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی» هۆنراوه ته وه، که واته دیاره نه مه یان شایه دیی مانه وه ی نالی له سلیمانی پتر پییه. خۆشه ختانه، قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردۆته وه که ۱۲۵۴ دهگریته وه. ئه م ساله ی ۱۲۵۴ دهکه ویت به رانه ر «۱۸۲۸-۱۸۳۹» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع ۱۹۷۴-الصفحه ۱۳۲»، که ئه مه ۸-۹ سال دهکه ویته دوا ی سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشه وه باسکراو. نابی چ گومان له وه دا هه بی که نالی ئه م هه لبه سته و نه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناو نه که له هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری رووداو وا داوا دهکات نالی به ره و حزوور پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی په یدا بیت و پیچه وانه ی ئه مه مان بۆ ئیسیات کات. تۆ سه یری ده موووی ئه م به یته بکه:

قصه بی پهرده و کینایهت خوشه شاهی من که و عدلی بو قهت عدیلی ئو له دونیادا نه بوو

چهند جوان دیاره شاعیر وتووژی به ره و پرووی مردوو و زیندوو، سه ره رای ئه وه که تاکه وشه بییک له هیچ بهیته کی قه صیده که دا نیه به وه هم و خه یالیش دور بوونی نالی له سلیمانیه نیت. به لئی موسته حیل نیه خه لئق له دور وه پرسه بنیرن و له پرسه شدا باسی دور بوونی خویان نه که ن، به لام موسته حیل نه بیون به شی ئه وه ناکات، بی هیچ به لگه، راگه یاندنی حال به درۆ بخاته وه. وهک گوتم ئه م میژوهی ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالی چوونه حه جی نالی له ۱۸۳۰ وه ته و او یک راده گوژی، هر نه بی ۸-۹ سالی. له حالیکدا سوور بین له سه ر ئه م سالی ۱۸۳۰ یه که هیچ به لگه ییکیشمان به دهسته وه نیه بۆ سوور بوون له سه ری، ده بی خومان یقناع که یین به وهی نالی له حه ج گه رایه وه و حازری مه رگی سلیمان پاشا بو، که ئه مه شیان راییکه له هه واه ده یقوزینه وه. چونیشی بۆ ئه سه مبول له سالی ۱۸۳۵ ئه ویش له خووه ده سپرته وه چونکه ده که ویته پیش سالی مه رگی سلیمان پاشا و «تاریخ جم». به لگه بیکی تری بی ده مه ته قه ی ئه و سرانه وه یه له وه شدا یه که «ئا. خۆدزکو» له گو تاریکی خویدا که له سالی ۱۸۵۷ له «گوفاری ئاسیا» دا بلا وکرا وه ته وه ده لی ئه حمه دخان له پاریس سالی ۱۸۵۳ پتی راگه یاندوه که «نالی» له شام ده ژیت (دینه وه سه ر باسی ئه م گو تاره). که واته نالی نه له سالی ۱۸۳۴ له شامه وه نامه ی نارده بۆ سلیمانیه، نه له ۱۸۳۵ ییش چووه بۆ ئه سه مبول. که ئه مانه وا بن، گومانیش نییه له وه ها بوونیا ن، سالی ۱۸۳۰ که لکی ئه وه ی پیوه نامینی سالی چوونه حه جی نالی بیت، چونکه له تاکه حالیکدا ده شیا له و سالی دا چووبیته حه ج، ئه ویش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامه ی له شامه وه بۆ سلیمانیه نارده بی چونکه نالی له چهند سالیکان پتر پیی نا کری به دیار ئومیدیکی گه رانه وه به شامه وه بگیریسته وه، که چی ده زانین، به شایه دی «ئا. خۆدزکو»، ۲۳ سالان دوی ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستی ئه م گو تاره ی «خۆدزکو» گه لیک یارمه تی ره واندنه وه ی نادیا ری ئه وان سالانه ی ژیا نی «نالی» مان ده دات و زور هه له مان بۆ چاک ده کاته وه.

با بزانی له به ر رۆشنا یی راستی بیغیل و میژوو ی بیده مه ته قه دا کام ئیحتی مال له گه ل لیکدانه وه ی به بنج و بنا وندا ری کتر دیت: ئه مانه ی خواره وه روودا و میژوو ی ژوررو ی گومانن: له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلیمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا دیته جیگه ی. له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداری ده که وی. عبدالباقی العمری له م مصره عه دا شکانی ئه حمه د پاشا به ده ست نه جیب پاشای والی به غدا وه به حیسابی جومه ل «له فره هنگی «المجد» دا وشه که «جمل» نووسرا وه > ده ردینیت: «بسدید رایک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شایه دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه. هر له مه وه ده رده که وی ئه و له و سالی ده نامه ی نووسیوه بۆ سالم و سالمیش وه رامی به عینوانی شام بۆ ره وان کردۆته وه. هر لیکدانه وه بییک له گه ل ئه م راستیا نه دا نه گونجیت ناشی بیته سه رچا وه ی لیله لینجان چونکه دیاره ته فره مان ده دات. هه تا خه ریک بین بنگه بیکی لیکولینه وه بدوزینه وه بنگومانتر له و سی میژوو و ده لاله ته کانی، ناگه یین به هیچ ئامانجیک. تۆ بلی چیمان ده وی پتر جیی قه ناعه ت بی له وه ی که سالم له

هەلبەستى خۆيدا بلى نامەم بۆ ملىكى شامە و سووى نالييه، ئا. خۆدزكوش پيمان رادەگەيەنى نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوو، ئەم ميژوووش بکەويتە دواى تىكچوونى حاکمىيەتى بابانەکان؟ چەند شايەدمان پى دەوى بۆ ئىسپات کردنى شتىک، لە دو شايەد پتر، کە بە نووسىن نەک بە قسە، يەك شت ئىسپات بکەن؟ شتەکش وەها ئىسپات بکەن کە بە عەقلەوہ بنوسىت؟

نالى لە ۱۲۵۴ پرسە و پيرۆزبایى پيشکەش بە ئەحمەدپاشا کردوہ. دواتر چوہ بۆ حەج، يا بە نيازى شوپىنكى تر سلىمانى تەرک کردوہ. ئەمە دەلیم چونکە شيعرى نالى بە فارسى گەيشتۆتە دەستمان وا رادەگەيەنى نيازى چوونى بۆ «مصر» ھەبووہ بالام نازانرى لە سلىمانىيەوہ ئەم نيازى بووہ ياخود دواى لى دەرچوونى بە دلیدا ھاتوہ برۆا بۆ مصر:

سوى مصرست مرا راه از اين لجه غم
تا که در نيل کشم جامه زبیداد و ستم
میرود نالی از اينجا چو بخيل از دنيا
بالب خشک و کف خالی و چشم پر نم

من دلم بۆ ئەوہ دەروا کە نالى بەر لە کۆتايى ھاتنى حاکمىيەتى بابان دەرچووبى، واش دەزانم بۆ حەج چووبى، ھىشتا لە حەج نەگەرابىتەوہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا بە دەست نەجيب پاشاوە لە سالى ۱۲۶۱ پرووى دابى. ئەم بۆچوونەم لەوہوہ ديت کە ئەگەر دواى شکستى ئەحمەد پاشا عىراقى تەرک کردىت، تەرک کردنەکەى دەبىتە خۆرنگارکردن. دەشزانين نالى لە بارىکدا نەبووہ مەجبورى ھەلاتن بىت، چونکە چ دەسەلاتىكى دنياىى بە دەستەوہ نەبووہ ناچارى دوورکەوتنەوہى بکات لە ترسى سزا و تۆلەسەندنەوہ. خۆ ئەگەر بە شعورىكى گوماناويەوہ بۆى دەرچوويىت نايەت دواى چەند سالى دەر بەدەرى پرسی مەصلەحەتى گەرانەوہى بۆ سلىمانى بە سالم بکات کە سالم خۆى خوشەويست نەبووہ لای توركى عوسمانلى. ئەوہى لە ھەموو ئىحتىمالان پتر جىي قەناعەتە ئەوہى نالى پيش کۆتايى حوکمى بابان چۆتە دەرەوہى عىراق. (بە پىي باوہرى من بۆ حەج)، ھەر لەو سەفەرەدا بووہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا پرووى داوہ کە ئەمە بۆتە ھۆى دوودلى کردنى نالى لە گەرانەوہ. دوو دلئەکەشى دوو بنجى بەرھەستى ھەيە:

يەکەميان ئەوہى گۆرپانى بارى سياسى سلىمانى لەوانەيە بىيتە ھۆى خۆ وەخراندنى کەسيک کە چ بەرژوہەندى مادى ئەوتوى نەبى خيرا رايکيشيتەوہ بۆ جىگەى خۆى. دووہميان ئەوہى نالى پايەيىكى حورمەتى ھەبوو لای سلىمان پاشا و ئەحمەد پاشا، ديارە کە ناحەزى ئەوان بوو بە جىگىرى دەسەلاتيان راستەوخۆ بارى حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئ، بۆيە نالى چەند سالان بە ديار ئەم گۆرپانەوہ خۆى گل دايەوہ لە گەرانەوہ تاکو: «سووتا رەواقى خانەيى صەبرى دل و دەروون» و چى تر خۆى پى نەگىرا و کەوتە پەلەى گەرانەوہ. گر و سۆزى ناو نامەکەى بۆ سالم لەوانە نييە گومانى دەسکردى و ساختەيى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالى بەراستى ئاگرى غەربىيە لە ھەناويدا گرپ بەستووہ ئەوجار نامەکەى ناردووہ کە دەلئى دەستەچيلەيە و بۆکز لە جەرگى ھەلدەستينى. ديارە بيکەسى و بيمالى (دواتر باسى ژن نەھينانى دەکەين) و بيسامانى و بيئيشى ئەمانە ھەموويان ياريدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بئۆقرهیی نالی بوون به دست غریبه‌وه. ئەگەر تیجاره‌تیکی سوودبه‌خش وهیا مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا مال‌وحال‌تیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دل‌ی پئی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌رشه‌قام».

که‌واته به پئی لی‌کدانه‌وه‌ی من که داخوازی حالیش وا راده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ۱۲۵۴ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ۱۲۶۱ که حوکمی بابان به‌سه‌رچوو، رۆیشتوووه بۆ حه‌ج، نتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رپته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان روویداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ بوویت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پیش رووداوه‌که‌ی چووبایه‌ حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که‌ی گورج ده‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به‌ حه‌جه‌که‌وه قه‌در له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و رپی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستوووه.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بیده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که‌ی زۆر ریک دیت له‌گه‌ل مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو میژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌ نمونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به‌ حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخوازی خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نیزیکیش له به‌یندا نه‌بی لزم نامینی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پیویست به‌وه‌ش ناکا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنیری. حاجییکه و بۆ حه‌ج چوووه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌کن و له که‌سیش ناپرسن ئەری بیینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جوهره‌ روویان دابیت که باسم کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ۱۸۵۳ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیوه پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پی ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالی گرت و نه‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رایگویتست بۆ شوینیکی تر؟ ئەم جیگه‌یه کوپیه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌راپه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک ریکه‌ی له پیشدا نیه که هه‌ر له‌ویوه هه‌نگاوه‌کانی تۆزینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ل زنجیره‌ی رووداو و میژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دووربیانه‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلین ئەمه‌یان «رپی هاته، ئەوی تریان رپی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاویک به‌ میژوواندا بگه‌رپنه‌وه:

له ۱۲۶۱ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تیکچوو و پاشایه‌تی دۆراند.

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (به‌شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

۹ سالی ته‌واو ده‌که‌ویته نیوان ئەم دوو میژوووه‌وه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تیددا هاتیبته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بردی ئەوجار هاتیبته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوهر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مەككە ۋەيا شۈينىكى تر مابىتەۋە بى ئەۋەى بىر لەۋە بىكاتەۋە بىچىتە لای ئەحمەد پاشا تاكوو لە پر دواى بى ئومىد بوونى لە گەرانهۋە بۇ سلىمانى خۇ ھەلگوتى بۇ لای. ئەو «نالى» يەى لەبەر سەرۋىكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانهۋە چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىى كىنارەگىر دەبى؟

باشە! ۋا سەلماندىمان نالى دواى بەسەربردنىكى چەند سالە لە ئەستەمبول گەرپايەۋە بۇ شام، ئايا بە چ نىيازىك لەۋى گىرسايەۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەۋە بۇ سلىمانى بە سالم بىكات تا ۋەرامىكى لى ۋەردەگىرتەۋە؟ بۇچى لە ئەستەمبولەۋە پرسەكەى نەكرد؟ تۇ بللى مەبەسى ئەۋە بوۋى بىچىتە شام ۋ كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر ۋەرامى بى ئومىدىى ۋەرگرت روو بىكاتە مەككە؟ ياخود مصر؟ لىرەشدا ھەلۋەستىكى كورت پىۋىستە بەرانبەر مېژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنووسى ۋ دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەدخانى لە پاریس دىتوۋە ۋ لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە... بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبول نەبوۋە. ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى ترىشەۋە لە قسەكەى ئەحمەد پاشا ۋا دەردەكەۋى مانەۋەى نالى لە شام مانەۋەىكى پشوو درىژ بوۋە چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۋىژىنەۋەى زمانەۋانى لە بارەى زمانى كوردىيەۋە لە «نالى ئەفەندى» بىكات كەۋا دانىشتوۋى شامە. لەمەۋە دەردەكەۋى ئەحمەد پاشا (ۋەيا ئەحمەد خان-ھەركەسىك ھەيە با بى) چاۋەرۋان دەكا نالى ئەۋ ماۋەيە لە شام بەردەۋام بى تا يەكىكى ۋەك «ئا. خۇدزكو» بۇى رىك دەكەۋى سەفەر بەرەۋ رۆژھەلات دەكات ۋ لە شام نالى دەبىنى.

ئايا ئەم راستىيە چمان تى دەگەيەنى لەبارەى بەسەربردنى نالى لە ئەستەمبولدا؟ ئايا نالى دواى مانەۋەى لە ئەستەمبول رايگۋىست بۇ شام؟ ياخود جارى نەچۋە بۇ ئەستەمبول؟ ئەگەر ۋا دانىن ئەم نىشتەجى بوۋنەى نالى لە شام قۇناغىكى ناۋەندىيە لە ميانى حەجەكەى ۋ چوۋنەكەى بۇ ئەستەمبول، ۋاتە ئەگەر بللىن تا سالى ۱۸۵۳ جارى رەفاقەتى ئەحمەد پاشاي نەكردوۋە لە ئەستەمبول، بەمەدا گوتەيىكى يەكجار پەرەسەندوۋ لە بارەى بەسەرھاتى نالىيەۋە بە دوردەخەينەۋە. ۋا رۋىشتوۋە كە نالى بەيىكى زۇر لە ئەستەمبول لای ئەحمەد پاشاي بەسەربردوۋە، جا ئەگەر نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوۋى ۋ ئەحمەد پاشاش لە پاریس بوۋى ۋ جارى رەفاقەتەكەى ئەستەمبوليان بەيەكەۋە بەسەر نەبىدى، ئەدى ئەۋ رەفاقەتەى چەند سالىيان كەى بەسەربرد؟ كە راست بى نالى لە ۱۸۵۵ مردبى كوا ماۋەى پىۋىست بۇ رەفاقەتى دوور ۋ درىژ؟ مەۋداى نىۋانى ۱۸۵۳ ۋ ۱۸۵۵ ھەموۋى دوو سالە. چەند ماۋە كات لەم دوو سالە بەسەر چوۋ بەر لەۋەى ئەحمەد پاشا لە پارىسەۋە ۋ نالى لە شامەۋە بەرەۋ ئەستەمبول بىن؟ چ دەمىنيتەۋە لەم دوو سالە دواى داشكاندى بەشىكى كە بايى ئەۋە بىكا ئەحمەد پاشا بىتەۋە بۇ ئەستەمبول ۋ نالىش لە شام ھەلقەنى ۋ پروا بۇ لای ئەۋ؟ بەراستى ئەۋانەى لىرە بە پىشەۋە دەيانگوت نالى پىش مردنى لە ۱۸۵۵، چەند سالان لەگەل ئەحمەد پاشا رەفاقتيان بوۋە لە ئەستەمبول، نەيان دەزانى «ئا. خۇدزكو» يەك پەيدا دەبىت ۋ شايەدى دەدات كە ۋا نالى لە سالى ۱۸۵۳ لە شام بوە، ئەگەر ئەمەيان زانىبايە ھەرگىز چىكايەتى ۋەھايان بۇ نەدەگىراينەۋە.

ئىستا موناقتەشەيەكى سالى ۱۸۵۵ دەكەم كە نامزەدە بە سالى مەرگى نالى لە ئەستەمبول. جارى با لە پىشەۋە ئەۋە بللىم كە ھىچ كەسىك لەۋانەى بە نووسىن ۋەيا بە گوتە باسى ئەم سالە دەكەن بەلگەيىكى تەماۋىش بە دەستەۋە نادەن ئەم سالە بسەپىنى بۇ ئەم مەبەسە. زۇرىش سەيرە كەسىك لەۋان باسى

نەبوونی بەلگە وەیا سەرچاوە وەیا ھێمایەک ناکا و چ موناقلەشەیی لە خۆیان بە پیشەوێش ناكەن ئەم
سالە لە کوێو ھات!

من دەتوانم بە ئاسانی لە بەدرۆخستنەوێ ئەم سالە بېمەو بەو ھەدا کە بلیم، دواي دەرکەوتنی
ھەلەبوونی ھەموو پیشەکیەکانی کە تەسلیم بەم سالەمان دەکەن دیارە ئەمیشیان بێگومان وەک
پیشەکیەکان ھەلەییە، بەلام ئەمە رەوشتیکی زەلیل گیرانەییە و لەو کەسە دەوێشیتەو بە دوا دەرڤەتدا
بگەرێ بۆ خۆھەلدانەو و خەلق شکاندەو، کە زۆر ناجایەز و ناپەسەندیشە.
من دەمەوێ راستیی روون بێتەو، زۆریشم ھەز دەکرد لێرە بە پیشەوێ راستیی لەبارەیی بەسەرھاتی
نالییەو و ھا روون بووبایەو کەسی تری بە خۆیەو ماندوو نەکردبایە، بەلام چی بکەین کوردیی دەلتی
«خۆزگە داریکە بەر ناگرێ».

چەند دەلیلیک و بنگەییکی لێکدانەو ھەییە بە ھیچ جوړیک رازی نابێ ئەم سالەیی ۱۸۵۵- سالی
مەرگی نالی بیت، یەک لەوان ئەو بوو کە ئەگەر ئیمە تیکرای ئەو قسانە وەرگرین کە سالەکەیی ۱۸۵۵
دەکەنە ئالقی زنجیرەییکی خەبەر و بەسەرھاتی نالی، مەوادییکی ئەوتۆ نامینیتەو لە نیوان ۱۸۵۳ و
۱۸۵۵ بەشی رەفاقەتەکەیی ئەحمەد پاشا و نالی بکا لە ئەستەمبول.
بنگەیی دوومی لێکدانەو کە لە دیوانی نالی دیتە دەستەو. بەشینی ھەلبەستەکانی کە لە پیریدا
دایانوان گەلیک لەو تەمەنەیی ۵۸ سالی پتر بە دەستەو دەدەن کە دوو میژوہ شوڤرت بەستوہکەیی ۱۷۹۷ و
۱۸۵۵ پیمانی رادەگەییەنن. پیری و «فانی» بوونی ناو ئەو ھەلبەستانە ھی مرۆڤیکی سالخوردهی
دایانوانی بەسەرچوہ نەک شاعیریکی بە روالەت خۆبەپیرلەقەلەمداو. کەسیک سرنج راگرێ لە
دیوانەکەیی نالی دەتوانێ خەتیکی ئاشکرای تێھەلکشان بە ناو سالاندا لە شیعرەکانی بدۆزیتەو ھەر لە
سەرھاتی دەستپیکردنی عیشقی ھەبیبەو تا دەگاتە پلەیی لێ کەوتویی. ھەلبەت ئەم شیعرانە کە لە
ئاوازیاندا نالەیی پیری و ھیا نرکەیی جوانی و جھیلییان لێ دەفامریتەو، جاریکی تریش بەھوێ
روداویکی کە لە ناوہرۆکیاندا دەرەکەوێ، تەمەنی نالی لەکاتی دانانیان ئاشکرات دەبێ، وەک کە
سەرھووشی لە ھەبیبە دەکا دیارە ئەم ھەلبەستەیی پرسەیی لەکاتی جھیلیدا ھونیوہتەو سەرھرای ئەو
کە زینگی ھەلبەستەکە بەھاری عومر دینیتە بەر زینی گوێگرەو. لەگەل مندا سرنج لە دەموووی ئەم
دوو نمونەیی بەگرە:

-۱-

بەو گریہیی تو رەنگە منیش ھیندە بگریہم
گەوہەر برژینم بە بلندی قەد و بالات

-۲-

رەوگەنی دیدەم رژایە سەر کیتابی خطی خۆم
چاو لە ئیشی ئەو سپی نوریش بەسەر ئەو دا سەقەط

ھەردوو بەیت دەگریەن بەلام دیارە گریانی بەیتی یەکەم لە بورکانی گەرم و گەنجایەتیییەو جوش دەدا،
ھی دوہمیش تەپ و نمی پایزی عومرە.

لیږدها کارمان به وه نیه په‌یژه‌ییکی سهره‌ژور چوونی ته‌مهنی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئوه‌دی مه‌به‌ستمانه دوزینه‌وه‌ی پیری‌ی راسته‌قینه‌یه که له ته‌مهنی ۵۸ سالی‌دا پیک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئوه‌دی
لیکدانه‌وه‌که‌م پتر به دلانه‌وه بنووسی به‌یته‌ییکی ته‌مهن مه‌علوم به شاید ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌کوا‌ی پیری‌ی له به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خوینه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم ناروده، وه‌ک لیږه به پتیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به پی‌ی ئوه‌دی که
زانیمان له سالی ۱۸۵۳ له‌وئ بوه ته‌مهنی ۵۶ سال بووه «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مهنه دوو سالی که‌متره
له ۵۸، که‌چی هر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به وردی بخوینه‌وه ئه‌سه‌ری شه‌کوا له ده‌ست پیری‌ی تیدا نادوزینه‌وه،
هرچه‌ند ئه‌و هموو‌ئا ه و نرایه له ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه جی‌ی خو‌ی بوو نه‌ختیک پال به راویژی
شيعره‌کانه‌وه بنی‌ی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مهن. تا‌که یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له و بابته‌وه
تیدا بیت ته‌مه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
نایا ده‌که‌ومه زار و به دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راستگو‌یانه سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینه‌ته‌وه نه‌ک به‌لای
پیری‌بوند. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا نووسی هاواری تیه‌ر ببوو له چه‌نگ پیری‌ی:

له‌به‌ر پیری‌ی ئه‌وه‌نده بی‌ حه‌واسم
ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بوته‌ لو‌که
به‌شه‌و هه‌م‌رازمه‌ پشمین و کو‌که

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هات و پیری‌ی
راسته‌قینه‌ی تیخوینه‌ده‌وه، ئوه‌دی ده‌یه‌وئ ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پیشکه‌ش بکات.

له دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییکی هه‌یه زور به سه‌راحت باسی پیری‌ی راسته‌قینه‌ ده‌کن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده‌ طائیبه‌که‌یه که له سه‌ره‌تاوه هاواری پیری‌ی درده‌بریت:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه‌ینی شو‌ره شه‌ط
شو‌ره شه‌ط یه‌عنی که تیدا خود به خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌ره‌به‌ری شيعره‌کان خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له موو و روو که ئه‌مه تاکیکی زور جوان و پر
ده‌لاله‌ته له نیویاندا:

وهجهه كه م ئيسمى «بياض» ئه م ما وهره ق زهر د و سياه
با «مخطط» بئ به كافور يى كه شيدى خوش نه مه ط

موو لي ردها بو به كافور. سه راحه تى دووهم له «مستزاد» ه كه دايه.
ئەى تازه جهوان پيرى ئيفتاده و كه وتووم - تا ماوه حه ياتم
دهستى بدهره دهستى شكستم كه به سه رچووم < ۲ > - قوربانى وه فاتم

- «قوربانى وه فاتم» واتاى «نزيكى مردنم» يش ده به خشى -

تو يووسفى نه و حوسنى له سه ر ميصرى جه نانى - من پيرم و فانى
له م كوله يى ئه حزانه نه زين دووم و نه مردووم - هه ر وا به ته ماتم

جارى تريش ده لاله ت له م «مستزاده» وهر ده گر ين.

له ديوانه كه ي شيعرى تريش هه ن بينى پيرى لئ بيت به لام ئه وهى لي ردها به نمونه خرا نه به رچاو
با يى مه به ست ده بئ به تا يبه تى كه رابگيرين له ته ك قه صيده كه ي «قوربانى تو زى ريگه تم» ي عومرى ۵۶
سالى.

وا ده زانم ئه و به لنگه نه به س بن بو هه لوه شان دنه وهى عومرى «۵۸» ساله و ساله كه ي ۱۸۵۵ كه له هيج
لاييكه وه چ كه سيك به لگه ييكي بو نه هينا ونه وه مه گه ر ئه وه به به لگه حيساب بكه ين كه هه رچى له
بار ده يانه وه گو ترا وه له خو وه هه لده وهر ين.

به لام هه ر ئه وانه به لگه نين، هى تريش ماوه. يه ك له وانه شايه دى مرؤف، يه كتيكى تريشيان
راگه يان دنى هه نديك له هه لبه سته كانى وه ك لي ره به دوا وه روونى ده كه مه وه. ئه م جاره يان شايه دى
مرؤفه كه و راگه يان دنى هه لبه سته كانى يه كتر به راست ده گيرن هه ر وه ك هه ر دوو كيشيان به جووته ريك
ده بن و ده گونج ين له گه ل هه موو ئه و شته بئ گومانانه ي كه تازه لتيان بوومه وه.

شايه ده كه با پيرم حاجى مه لا عه بدوللايه، كه به پنى بيستنم له باوك و مامم گيرابوويه وه له سالى
۱۲۸۸ نالى له مه ككه ديتوه. له م ساله دا با پيرم له گه ل حاجى مه لا ئه سعه دى باوكى چؤته حه ج، له
سه ره تا كانى ۱۲۸۹ دواى مه رگى باوكى له مه ككه ده گه ريته وه بو كوئى و باسى نالى ده كات كه له
مه ككه ي به جئ هيشتو وه به زين دوويى. گو تبووى نالى زور پير بووه، ره نكه نزيكى هه شتا سال بوويى.
ئه م شايه ديه، كه خو ي له خويدا به سه بو قه ناعه ت په يدا كردن، ريك دئ له گه ل هه رچى لي ره به پيشه وه
باسمان كرد ته نانه ت له گه ل ئه وه ش ده گونجئ كه نالى له ده وروبه رى ۱۷۹۷ به وه له د بوويى چونكه له و
ساله وه تا ۱۲۸۹ ي كوچى نزيكى هه شتا سال ده گريته وه كه ئه مه عومريكه هه موو جو ره شكايه تيكي
پيرى تي دا ره وايه. به لام ده بئ شتيك بخه مه سه ر ئه و قسانه كه نه ختيك عه لاقه داره له گه ل بارى ژيانى
ئه و ده مه ي نالى. به پنى گيرانه وه ي با پيرم نالى له مه ككه ني شته جئ بوه نه ك وه ك حاجيه كي وه قتي له
مه ككه ي رابوار دوه، ته نانه ت گو تبووى نالى چه ند بزنيكى هه بوو ده يدوشين و هه نديكى گوزهرانى به وانه وه
بوو. به راستى هه ر ئه مه ش له گه ل وه زعى نالى ريك ديت چونكه زور ئه سته مه بو پياويكى بئ مال و حال و

باری وەك نالی له تەمەنى هەشتا سالیدا گەشتی دوور و دریزی بی لزوم بکات. گویا ئەگەر له مەكکه سەفەری کردبا بۆ کوئی دەچوو؟ ئەستەمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ کامێکیان ئەو نین نالی خۆی بۆ هەلکوئی له و ئاخەلیووی ژیانیدا. وا چاوەڕوان دەکری له مرۆفیکی دینداری وەك نالی تەنیشت و پۆخی کەعبە بەرنەدا تا مردن. پیاوی وەك ئەو له جیانیانەو دەچن بۆ مەكکه تا گۆری مەرگیان له نزیک کەعبە وەیا قەبری پێغەمبەر «ص» بی، چۆن دەشی ئەو به پیری له سەرەمەرگدا ئەو جیگە پیروزه جی بهیلتی، بیگومان کە نالی له و عومردا له مەكکه بووی هەر له ویش ماوەتەو تا مردن.

ئەمە شایەدیەکی باپیرم. مایەو ئەو هەلبەستانە کە تیشکیکی روونکەرەووی هەندئ ئەو لایەنانە ی باسمان کردن، دەدەنەو. هەلبەستانەکان له خۆیانەو به دەنگ نایەن، دەبی له ریی بەراوردکردنەو به دەنگیان بینین.

له دیوانەکی نالی چەند قەصیدە ی سکالا و نەعت هەن پێوەندیان به حەج و مەكکه و مەدینەو هەیه. ورد بوونەو له و هەلبەستانە دیاردەییکی به دەلالەت دینیتەو بەرچا، بەلام ووردبوونەو کە دەبی به دل و هۆشی کرایەو بی، به نیازی گەیشتنە حەقیقەتیش بی نەك بۆ مەبەسی دەمەتەقە هەلستاندن و رەخنەگرتن.

ئەو هەلبەستانە له رووی دەلالەتیانەو بۆ کیشانی نەخشەییکی خەتی بزوتنەووی نالی دەکرین به دوو بەشەو:

بەشی یەكەم ئەم پارچە هەلبەستانەن:

۱- ئە ی ساکینی ریاضی مەدینە

۲- ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا

۳- شتربانا

۴- له جوملە ی موعجیز ئەندەر موعجیز.

بەشی دووهم ئەم دوو پارچەیه:

۱- وە ی کە رووزەردی مەدینە و رووسیاھی مەكکه خۆم

۲- ئە ی تازە جەوان - مستزاد-

بەشی یەكەمیان چەند دروشمیکیان هەیه کە دەست دەدن دەلالەتیان لئ وەرگیری بۆ تەرجیحی یەکیک له و رایانە ی دەربارە ی چەندوچۆنی ژیانی نالی به یەكتر دەکەونەو. دروشمەکانیش ئەمانەن:

۱- پێیانەو دياره کە هەلبەستی یەكەم رووبەر و بوونی مەكکه و مەدینەن:

ئە ی ساکینی ریاضی مەدینە ی مونه و وەرە

رەحمی بکە بفرموو مەدینە ی منە و وەرە

ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا هەتا کە ی حیرصی وێرانە

له گەل ئەم عیشق بازانه برۆ «ئازانه بازانه» / «بازانه ئازانه»

مسلمان لیره «مانی» / «مان و» / خا مانت هر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه ی مان»
 فیداکاری تن و جان به له ئاسانی هراسان به
 که داغ و دوردی ریگه ی مه ککه باغی ووردی مردانه
 شتربانا ئه مه په ژینی باغی رهوضه یه یاخو
 عرار و عرعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوتم ئه ماما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئه م به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شاره زووری بوونی خو ی دهخاته ناو هه لبه سته وه. رهنگه ئه گه ر دمیک با شاره زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ناخاوتنی کردبا ههروهک نهختیک پاشتر لئی ددهوین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیربوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غریبی و دوور که وتنه وه له ولات ناکه ن.
 ۴- وه صفی دریژ و پر مه عنای بیابانی ریگه ی حه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئه م هه ش هر ده لاله تی یه که م رووبه روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دووم له قه صیده کانی «وهی که رووزهردی مه دینه»، «ئه ی تازه جهوان» به ته وایی نوقته ی
 به رانبه ری به شی یه که مه، چهندی بلئی شه کوای پیری و دوردی دهر به دیری و شتی وه هیان تیدایه:

ئه ی تازه جهوان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بدهره دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی دهورانی سوپیهرم - موغبه ر بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مهنی پی ناهیلئی هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی تو زی ریگه تم» دا ههروه اش که ده لئی به یینیکه له گه ل سورانه وه ی فه له کدا
 ده سووریمه وه به ئاشکرایی ئه وه راده گه یه نی که ده میکه له ولاتی خو ی دوور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه ری.

وهی که رووزهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خو م
 دهرکراو و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تو م

ئه م «دهرکراو و دهر به دهر» ش تام و بیننی ئاوارهی و غریبی لی دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دیری که له دوو قه صیده که دا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه موو ئه و خاسیه تانه ی که له هه لبه ستدا ده بن به تووره و شه قلی ناسینه وه، زور به ئاشکرای دیاره هی ته مهنی پیرین، پیرانن، دهنگی پایزی عومرن - به تاییه تی قه صیده ی «ئه ی تازه جه وان». له مه وه ئاکامیکی گرنه و هرده گیریت، نالی له یه ک جاری چه ج کردندا هه ر دوو به شی قه صیده کانی نه هونیه ته وه، به شی یه که میان هی یه که م چه ج و سه ره تای دهر چونه تی له سلیمانی، به شی دوو میشیان هی چه جی دوو مه که درهنگتر له پیریدا کردوته، هه ر بویه شه له به شی دوو مه و ه صفی ریگه ی چه ج و که عبه و رهوضه ی پیغه مبه ر نیه چونکه جاری یه که م له مانه بوته وه، نه مجاره یان وه صفی شتیکی نویتتر دهکا که له به شی یه که مدا نادیتریت ئه ویش پیری و ئاواره ییه.

خوینهری ئه م نووسینه که دیت و قسه کانم ده داته بهر سرنج و لیکدانه وه ی قبول کردنیان وه یا پترازی نه بوونیانه وه، ده بی ئه مانه ی له بیر بیت:

۱- ئیسیات کردنی پرسپاریک له وانه ی ته نها به لگه ی فکر و لیکدانه وه پالپشتیان دهکات، هه ر ئه وهنده ی لی چاوه روان ده کریت که وا بگوجی له گه ل هه موو ئه و شتانه ی به مه علوومی راستن و پیوه ندنیکیان به یه که وه و به پرسپاره که شه وه هه یه وهک پوداوو، میژوو، واتای شیعیر و گوته و راگه یاندنه کانیان، باری مادی، داخوازی کومه لایه تی، رامیاریی... هتد. به لگه ی فیکری هه رگیز نابیته ئه و دیواره ی که له چه مه نتۆ و خشت و بهرد دروست ده کریت و ده ست و چاوه ههستی پی دهکن، هه روه هاش دۆزینه وه ی ته مهنی شاعیر له هه لبه ستدا کاریکه ده گه ریته وه بو زهوق و هه ست و وردبینی گوینگر مه گه ر هه لبه سته که خوی ته مه نه که را بگه یه نی وهک: «ته مهنی عومرم به حه فتا گه یی» وه یا شاعیری عه رب که ده لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وهک ته مهن، دۆزینه وه ی ئاواره بوونیش هه ر ئه وهنده ده کری که له و به یئانه دا دۆزیمانه وه. نابی به ته مای ئه وه بین له و ده مانه دا که یه کیکی وهک نالی له سۆزی خویه وه شکایه تی له ده ست غه ربیی ده کرد بیگوتبا ئه ی ئه وانه ی له دوا منه وه دینه دونیا، بزائن من که ئه مه ده لیم به یئیکه له شاره زوور دوور که وتوومه ته وه و پیر بووم وهک ئه و کاته نه ماوم که فلانه شیعیر و فیساره قه صیده م تیدا داناون! تو و من و یه کیکی تریش ناچارین ده بی باوه ر بکه ین به وه که کاتیک شاعیر شکایه تی له پیری و غه ربیی دهکات به راستی پیر و غه رب بووه، مه گه ر له لاییکی تره وه به لگه ییکی بی دمه ته قه په یدا بیت و پیچه وانه ی راگه یاندنی ئه و شکایه ته ئیسیات بکات.

که هاتین گومان بکه ین له راگه یاندنی به یته کان له لایه ن واتای پیری و غه ربیییه وه، ئیتر بو باوه رپان پی بکه ین له وه دا که له مه ککه و مه دینه گوترا بن، خو ئه م راگه یاندنه ش دیواری چه مه نتۆ و ئاسن نیه نه توانین به ناویدا تپه رین و ئینکاری وجودی بکه ین. به سه بو ده لاله تی گوته - شیعیر بی یا په خشان - به لووس و لیکه له گه ل رووداو و میژووی بیگومان بگوجیت بایی ئه و گونجانه ی که له ژبانی ئاساییدا، له نیوانی گوته و رووداودا پیویسته. به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به س ده لیم، تو که له یه کیکت بیست گوتی دوو کیلۆم ترئ کرئ نایه ی گومان له قسه که ی بکه ییت و بلئی ئه م داوایه تی له گه ل دیارده ی جوغرافی و نه زه ریه ی فیثاغۆرس و چوونه ناو مانگدا ریک نایه تی. هه ر بیریش له وه ناکه یته وه چه ندین هه زار شتی مادی و مه عنه ویی هه ن له کاتی باس کردنی ئه م دوو کیلۆ ترییه دا. ئه وهنده به سه بو باوه ر کردن که کزی ترئ گه ییشتن هاتنی و کزی به سه رچوونیشی تی نه په ربیبت. قسه ی شاعیریش هه روه هایه، به لگه ی پتری لی داوا نا کرئ له و به لگه یه ی که له «ترئ» داوا ده کرئ. گونجانی ده لاله تی هه لبه سته بی میژوو ئاشکرا

لهگه‌ل داخوایی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کۆمه‌لاپه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه‌ بۆ سه‌لماندنی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که لینی وهرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش ره‌دیان ناکاته‌وه.

۲- له‌ حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده‌ ریک دین له‌گه‌ل هه‌رچی ده‌یزانین، ئاگات له‌وه‌بێ ئاخۆ جیگری ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ چیه‌؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه‌ جیگا؟ ریت نیه‌ بلایی ره‌نگه‌ وابی و ره‌نگه‌ وه‌کوو فلانه‌ شت بێ و ده‌شی...! پیویسته‌ ته‌صوریکی نوێ بخه‌یته‌ جیگه‌ی ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان له‌گه‌ل‌یاندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه‌ هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته‌ به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتیکی. من ئه‌وه‌شت لی ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پیتشت نه‌کرێ جیگریک په‌یدا که‌یت بۆ لیکدانه‌وه‌ هه‌لوه‌شایه‌وه‌که‌، چونکه‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بێ بنج و بناوان نیه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌م ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بیتته‌ سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئه‌م نووسینه‌ به‌راورد بکه‌ له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ ره‌د کرانه‌وه‌ تاکو تۆش له‌ حالێ ره‌دکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان ریکه‌ی بێ پیچ و په‌نای به‌لگانه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که دیتت شایه‌ده‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جارێک ئه‌و ئیحتیماله‌ی سرپه‌وه‌ که نالی له‌ ۱۸۵۵ له‌ ئه‌سته‌مبول مرده‌بێ. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ هه‌موو، له‌ بیرت بێ پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ هه‌واوه‌ قسه‌ ناھینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که له‌ رۆژگاری ئه‌ودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که نالی مردووه‌، دهناییشاره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یه‌ ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخته‌نه‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوومه‌ و زیندوووه‌... هتاد، چونکه‌ ده‌زانین له‌ نیوان ساڵی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که ساڵه‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه‌ تا ۱۲۸۹ که حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ کۆیی، ده‌وری ۱۷ ساڵ هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش ده‌ جارێ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته‌ هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره‌ له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه‌ به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه‌، دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر زار و زمانان.

لیره‌دا شتیکم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه‌: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانی که ده‌لی له‌ ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیی ئه‌گه‌ر بیگوتبا له‌ ۱۸۵۵ رۆیشتوووه‌ قسه‌که‌ جیی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌چ به‌ره‌هه‌ستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلایی له‌ کاتی خۆیدا ئه‌م خه‌به‌ره‌ نه‌ی گوتبێ ساڵی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابیتته‌ ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارێ رووی داوه‌، ته‌نانه‌ت وا بووه‌ ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه‌ و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشتوووه‌ و چۆته‌ ناو کتیبانیسه‌وه‌.

من له‌ تصورمدا یه‌ک گرفت هه‌یه‌ که ناتوانم بپه‌وه‌ینمه‌وه‌ ئه‌ویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشتنی شامه‌. ئایا گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وێ مایه‌وه‌ تا دوو جار به‌ره‌و حیجاز بووه‌ و هه‌تا مه‌رگ تیندا به‌سه‌ری برد! ئه‌م ۱۹ ساڵه‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئه‌و ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که‌ دیوه‌ ۱۸۷۲ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات له‌ شامه‌وه‌ چووینته‌وه‌ ئه‌سته‌مبول و به‌ینیکی له‌وێ رابواردبێ و دواتر، بابلینین دوا‌ی ۱۰ ساڵ، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حیجازی بردبیتته‌وه‌، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه‌ وه‌یا راگه‌یانندی حال وه‌یا هیما‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئیحتیماله‌ به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که ئه‌ویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بێگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پیویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه‌ هه‌یه‌ ئه‌م قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشه‌ی سهرله‌بهری ژیان و جیگه‌ی له‌باری بۆ بدۆزیتته‌وه. له‌م باسه‌ی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره‌بوونی، ناواناوه به‌په‌له‌گوتومه نالی ژنی نه‌هیناوه. له‌مه‌شدا دژی گه‌لێک سهرچاوه‌ی به‌سه‌رهاتی نالی راده‌هستم که ده‌لێن حه‌بیبه‌ی «مالی ئاوا»‌ی ماره‌ کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له‌ باره‌ی دێی «مالی ئاوا»‌وه ئه‌وه‌مان به‌درۆ خسته‌وه که له‌ قهره‌داغ دێی به‌و ناوه‌ هه‌بێ. بیستومه‌ دێیه‌ک هه‌یه له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ ناوی «ئالیاوا» ئه‌ویش دێیه‌کی نوێیه به‌ بیری خه‌لقه‌که دیت که‌ی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه. هه‌ندیک ئه‌دیب و نالیدۆست هه‌ن ده‌لێن نه‌ «حەبیبه» هه‌بووه و نه‌ «مالی ئاوا»‌ش له‌و ولاته‌ی ده‌ورو به‌ری شاره‌زور ناوی هه‌یه. به‌لام ئه‌م گوتیه له‌ دوو سه‌ره‌وه رووبه‌رووی هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیوه‌رام ده‌بێ. یه‌کیکیان ئه‌و ته‌واتوره‌یه که هه‌میشه باسی حه‌ز لێکرده‌بی نالی و حه‌بیبه‌ی گێراوه‌ته‌وه. دوهمیان ئه‌و هه‌موو ناوی «حەبیبه» و «مالی ئاوا»‌یه‌یه له‌ دیوانه‌که‌ی نالیدا که مومکین نیه به‌و جۆره قسه‌ی بێ بنج و بناوان بسرپێته‌وه. که رینگه‌ هه‌بێ به‌ قسه‌ی ساده‌ی بێ به‌لگه‌ جووته‌ خه‌به‌ری یه‌کتر ته‌صدیق کردووی ته‌واتر و دیوانی نالی ره‌شبکریتته‌وه چ مانعی‌ک نامینی له‌وه‌دا «خاک و خۆل»‌یش بکریتته‌ ناویکی خه‌یالی (وا بزانه‌م ئیستا ئاوه‌دان نیه)، هه‌موو ده‌نگوباسی چوونه‌ حه‌ج و دوورکه‌وتنه‌وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی رینگه‌تم» و هه‌رچی تریش هه‌یه بدرینه‌ به‌ر ئه‌م ئینکار کردنه‌ی به‌هه‌وس بێگومان نالی ئاگری عیشتی حه‌بیبه‌ی تێ به‌ربوه، ته‌نها ئیحتیمالیک هه‌یه له‌وه‌دا که ده‌شی ناوی کچه‌که حه‌بیبه‌ نه‌بووبێ و نالی ئه‌م ناوه‌ی کردبێته‌ په‌رژین به‌ ده‌وری ئابرووی کچه‌که‌وه که له‌ هه‌مان کاتیشدا واتاکه‌ی ده‌ست ده‌دات بۆ ده‌رپرینی هه‌موو هه‌ست و سۆزیکه‌ی عاشقانه‌ به‌ دیاریه‌وه. دیوانه‌که‌ی نالی له‌ گه‌لێ جینگه‌دا ناوی حه‌بیبه‌ ده‌بات و تووویژی ئاگرینی عیشتی له‌گه‌لدا ده‌کات. تیکراشیان، یه‌ک ئاهه‌نگ و یه‌ک ده‌نگ، هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ییکی راسته‌قینه‌ راده‌گه‌یه‌نن به‌لام له‌ لایه‌نی ده‌لاله‌تی سه‌ریچه‌وه غه‌زه‌له‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه» به‌ ته‌نها خۆی به‌سه‌ بۆ سه‌لماندنێ هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ی باوک مردوو. یه‌کیک بیه‌وێ به‌ ووردی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی رووی قسه‌یان له‌ حه‌بیبه‌یه به‌ یه‌کتر بگرێ، به‌ ئاشکرای تارمایی یه‌ک تاکه‌ کچیان تیدا ده‌بینیت که هه‌ر خۆیه‌تی هه‌موو جارێک له‌ هه‌له‌به‌ستدا جلوه‌ ده‌به‌ستی. ئه‌وه‌ی راستی بێ، لیکۆلینه‌وه له‌م غه‌زه‌لانه‌ و چه‌ندوچۆنی ده‌نگدانه‌وه‌ی ناوه‌کییان ده‌شی بکرێ به‌ دیراسه‌ییکی سه‌ره‌خۆ که دیاره‌ لیره‌دا جینی نابیتته‌وه، له‌وه‌ش بکۆلریتته‌وه ئاخۆ ئه‌و هه‌موو شکاته‌ی نالی له‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌که‌ی، چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی شوخییه‌ و چه‌ندی ته‌قلیدیکی دلدارانه‌یه له‌ حالیکه‌دا خۆی تیمان ده‌گه‌یه‌نی که یاره‌که‌ی مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات خواستوه تاکو به‌ نالی بپرێ. ئه‌مه‌ سێ چوار نموونه‌ی ئازارکێشانه‌ به‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌وه:

ئاخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیبه‌ سه‌ری په‌یوه‌ندی نیه

نه‌ی شه‌که‌ر قه‌دده / «به‌لابه‌ندی هه‌یه قه‌ندی نیه» / «به‌لاقه‌ندی هه‌یه به‌ندی نیه»

له‌بۆ خه‌لکی خه‌لات په‌خشانی ماچه

خه‌لاتی من هه‌موو خۆ جوینه‌ قوربان

له‌حزه‌بێک و له‌مه‌یه‌ی چاوم به‌ چاوی ناکه‌وێ

کێ ده‌لی وه‌حشی غه‌زاله‌ مه‌یلی ئینسانی هه‌یه

له صوبحی روویی تۆوه شامی خه لقی طه له عتی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظوله تی شامه

ئایا ئه مانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئه فسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلیتی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من نه گه ر نه مجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی نه و
عیشقه وه هه بی؟ ئاخو دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا گه شاو ده ته وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کریت:

هه موو روژم له تاو هیجرانی نه مسال
ته مه ننا ی مردنی پیاره بی تو

بو به ده ست لی که به ردانیکی یه کجاریی؟ نه م بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ر جی هیشتنی ولات
به ره و حه ج؟ ساغ کردنه وه ی نه م پرسیارانه به ئه رک و کات و لیکنده وه ییکی که م ناکریت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که ویته وه کاره که زه حمه تتر ده بی، به لام ده بی بزانی نه م به یتانه و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ر و لال و بی ده لاله ت نین وه ک خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر نه وه یه بلیم تیان ناگا. خسته نه وه سه رییه کی ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
نه و راده یه ی و توویژیکی مه فهوم و مه عقوولی لی وهر ده گیری که له گه ل رووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، نه و کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بو ی ده چیت هه روه ک حالی بوون له شیعه رکهانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانیی و اتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه نه گه ر لیسته ش ریک
خه ین بو نه و هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و نه وانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشوقه ده که ن و
نه وانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشوق ده گپرنه وه و نه وانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه رامان له و لیسته یه تی بگه ین و تیگه ییشتنه که بکه ین به تصویری سه رانسهر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه ک ریک خسته نی فه ره نه گۆک له و شتانه ی و اتایان زه حمه ته چ مه وادییکمان
نزیک ناکاته وه له و اتای شیعه رکهان مه گه ر مه وادییکی یه کجار کورت، چونکه له وانه یه به ییتیکی له هه موان
و شه ئاسانتری نالی له هه موان و اتاسه ختتر بیت، وه ک نه م به یته یان:

تیژاوی سه روشکم وه کو ئیکسیری سه وه یله
روخساره یی زه رد م وه کو نه وراقی خه زانه

له فه رزی زانیشت ئیکسیری سه وه یل غهیری و اتا ئاشکرا که ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سه وه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزانن، و اتای تریشی هه یه له وانه ی مه یله و داپوشراو وه ک نه وه ی پایزان کاتیک
نه سته رده ی سه وه یل هه لات و شه وقی به ر په لکه قه میش که وت په لکه که سوور هه لده گه ری و هیا خود
شاعیری فارس ده لی نه م شه وقه ی سه وه یل که به پیستی سه ختیان ده که وی: «جای انبان می کند جای

ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوهیلی پی که وتوه که دهشی فرمیسیکی بی وهیا شهوقی سوهیل بی، چاویش بۆ خوی به ئستیره ته شه بییه ده کری... ئەمانه هه موو بزانیته جاری به یته که ت نه زانیوه. بهیتی تریش هه یه هه تا له واتای وشه کانی پتر ده گه یته له واتای به یته که پتر سه رگه ردان ده بیت. خولاسه ئەم حیکایه ته ی عیشق و ئومید و نه ومیدی و واتای به یته کانی نالی ته نکاویک نیه نه ختیکی دامه نی جلکه کانمانی بۆ هه لکه ی و لیتی به پینه وه.

ئەمه له لایه ن بوونی مه عشووقه و ناوی هه بیبه وه، له لایه ن «مالیاوا» شه وه وا ده زانم ده بی هه ر ئەو دئییه بچکۆله یه بیت له نزیکه ی به رزنجه که ناوی «ماییاوا» یه و شاخه که شی هه ر به ناوی ئەوه وه ناوی دیت. زیوه ر له زیمنی مه دحی به رزنجه دا که سه ره تا که ی ئەم مه صره عه یه: «خاکی به رزنجه چه نده دلگیره» ئەم به یته ده لی:

کورده کاژاو و شاخی ماییاوه سه یری ده شتی هه مووی چه لای چاوه

وا بزانه دوور نیه له سه رده مه دا که نالی نزیکه ی ئەو ده ورووبه ره بوه ناوی دئییه که «مالیاوا» بووبیت و به تییه پینی کات گۆر ابیت، وه یاخود نالی وای به راست زانیی که ناوی دئییه که له بنه رهدا «مالیاوا» بووبیت وه که بۆ خۆم له نووسینی مه لا عه بدور په رحمانی کاکی جه لیم دیتوو نووسیوه تی «قریه ما ورا» النهه «مه به سیشی دئی «ماوه ران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئەه صله که ی ئەوه بووه خۆی نووسیوه تی. ئەمه ش نه بی ده شی نالی به نیازی واتا سازی، ناوه که ی له «ماییاوه» کردبیته «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئەو کچه ی خۆشیویستوه هه رچی ده بی با بی، دئییه که شی هه ر ناویک به خۆیه وه ده نی با بی، ئەو پرسیا ره ده مینیته وه ئاخۆ نالی به و کچه شاد بوه؟

من نازانم سه روکاری هه بیبه به چی گه یشتوو، به لاهه وه دوو شت روونه:

یه که م: باوکی هه بیبه رازی نه بووه کچه که بدا به نالی- وه که له مه وپیش روونمان کرده وه- ناشزانین دوا ی مه رگی ئەو بابه خۆینه ستینی کچه که چیان به ربار داوه.

دوهم: نالی له بنه رهدا ژنی نه هیناوه تا کو سه ره نه جامی عیشقی هه بیبه مان لی بیته گرفت. ئەوانه ی ده لین نالی ژنی هیناوه و له گه لی بوه تا کۆتایی ژیا نی قسه ییکی ره شوکی بی بنج ده که ن که له گه ل مه نتیقا ریک ناکه ویت. جاری با له وه بگه رین که لیان به رسین کوا ئەو ئیسه پاته ی ئیقناعمان ده کا به وه ی خۆینه ستینی هه بیبه دوا ی مه رگی باوکی رازی بوون پیی بدن، ئەوه شیان لی ناکه یه نه زه حمه تیکی سه ربار که بلین نالی به وه هه موو غه زه له سه ریحه و ناوه ی نانی هه بیبه به جاری ری گه یشتنی به هه بیبه ی له رووی خۆی کویر کردۆته وه. ئەمانه واز لی دینین و به ره نگاری ئەم تا که پرسیا ره یان ده که یه ن: ئایا ئیوه له وه فکریوون که ئەگه ر نالی هه بیبه ی له گه ل خۆی برده بی بۆ سه فه ری چه ج، ده بی له ویشه وه برده بی بۆ شام و بۆ ئەسته مبول و سه ره له نوئ هینا بیته وه بۆ مه که که له وه هه موو ها توچه یه شدا مرۆفیکی بی پاره ی بی حالوبار و بی یارمه تیده ر بوه، به شیکی سه فه ره درێژه که شی ده که ویته ته مه نی پیری؟ له مه ش پتر پرسیا ره هه لده ستی: نالی که چوو ه بۆ چه ج خۆی نه یه دزانی له وه

سەفەرە ناگەرپیتەووە تاكو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالئێكدا دەزانین لە هەزارى يەكێكى پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویكى واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسى تووتیكى لى بووبایە بار گرانی پى نەدەکرا ئەو هەموو هاوچۆیە بکا، بگرە لە يەكەم جارەووە نەى دەتوانى لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانەى که لە کوردستانی عێراقەووە بەرەو دەرەووەى ولات رۆیشتوون بى ژن و مال بوون مەگەر ئەوانەى حال و وەزعی تیریان هەبووبیت. لێردەدا دەتوانین، بە تايبەتى، بەراوردی حالى نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە رەبەنى بۆی دەرچوو. تايبەتەکەش لەوهدایە هەردووکیان شیعەرەکانیان بە ئەولاد داناووە. حاجی دەلى «لە سایەى شیعەرەکان بابى کورنام». نالیش لە چەند جیگەیهکدا ئەم دلدانەووەى خۆی کردووە:

شیعەرەکانم که جگەرگۆشى من، دەر بەدەرن
 دللى نالی چ رەقە قەت غەمى فرزندى نیه
 لە جگەرگۆشەى شیعەرم مەدە مەعنایى خراپ...

سەرانسەرى دیوانەکەى بە وردی تەماشای بکە چ هێمایەکیش نادۆزیتەووە ببیتە دەلیلى هەبوونی مالووالیكى نالی، تەنانەت حاجی مەلا عەبدوللاش که باسى نالی کردووە شتى وای لى گێراووەتەووە که لەگەڵ مروڤى بى ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینەکەى «ئا. خۆدزکو» گەلێک جار ناوی هات و سوودی لى وەرگیرا. مایەووە سوودیكى تریش بخەینە بەر رۆشنایى لى دوانەووە. لەو قسانەى که لە ئەحمەدخانى دەگێرتەووە باسى ئەووەى تێدایە که نالی کتیبى لەسەر زمانى کوردی دانا. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جیى باوهر پى کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاوهر پەیدا نەبیت بۆ سەلماندنى. خۆشەختانە، خەبەرێک هەیه هەم نوێ و هەم دەشى ببیتە پالپشتى قسەکەى ئەحمەدخان.

خوالیخۆش بووى مەلا محەمەدى مەلا ئیبراهیم «دللاوهر» دەبگێرایەووە کهوا لە نیوان فەقییان سیپارەییكى قەواعید بە هەلبەستى کوردی لە نالییەووە نەقل دەکرا هەموو مەبەسى «حروف» ی کتیبى «شەرە موعنى» تێدا بوو. «دللاوهر» بۆ خۆی تاکە یەک بەیتى ئەو سیپارەیهى لە بیر ماوووە که میسالى «البر الکر بستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستى کوردی، ئەمەش بەیتەکەیه:

گۆشتى قەلەو حَقَّه بە چوارده پارە
 وەقتى گوتت حَقَّه ضەمیر دیارە

لە میسالى کەى عەرەبیدا ضەمیرێک قرتاوە که دەبوو بگوترى «... الکر منه»، دیارە لە بەیتەکەى نالیش بە پى روون کردنەووەى مەصرەى دوهم دەبوو بگوترى «... حقەى بە چوارده پارە» که لەویشدا ضەمیرێک قرتاوە.

وا پى دەجى ئەم سیپارەیه لە ناودا نەمايیت، وهیاخود ئەگەر مايیت لە پەناو پەسیوى قوربنا تاریکەکانى مزگەوت و مەدرەساندا لە ژیر تۆزدا خنکايیت. بەراستى حەیفە ئەسەرى وەها نایاب لەبەر

که‌مته‌رخه‌می و‌هیا بی‌ه‌ستی تی‌بجیت. به‌لکو له‌لاییکه‌وه‌ده‌نگوباسیکی و‌هیا شوین و‌رینگایه‌کی به‌سه‌ر بکریته‌وه. به‌همه‌حال ئەم‌سه‌رگوزشته‌په‌روشی نالی به‌زمانی کوردییه‌وه‌نیشان‌ده‌دات، و‌یرای‌پایه‌ی له‌زمان و‌ئه‌ده‌دا، تا‌پاده‌یه‌کیش و‌ه‌رامی ئەو‌که‌سانه‌ده‌داته‌وه‌که‌نالی به‌که‌مته‌رخه‌م‌داده‌نین له‌ئاست کوردایه‌تی چونکه‌به‌م‌خه‌به‌ره‌ده‌رده‌که‌و‌یت نالی یه‌کیک‌بوه‌له‌ناو‌چه‌ند‌که‌سیک‌که‌وا‌ره‌نگه‌به‌په‌نجه‌ی یه‌ک‌ده‌ست‌بژمی‌درتین، له‌وانه‌ی‌خو‌یان‌به‌زمانی کوردییه‌وه‌خه‌ریک‌کردبی له‌ده‌روه‌ی‌جغزی‌شیعری عاتقی. بزر‌بوونی‌سیپاره‌که‌ئه‌وه‌ش‌له‌قه‌ناعه‌ت‌نیزیک‌تر‌ده‌خاته‌وه‌که‌وا‌به‌شیک‌یه‌له‌به‌سته‌کانی‌عاتیقی فۆتابن‌به‌دووری‌شی‌نا‌زانم‌نالی‌زۆروکه‌م‌له‌و‌سیپاره‌یه‌دا‌چاو‌یک‌ی‌برییته‌مه‌عرووفی‌نۆده‌هی‌له‌ودا‌که‌پیشتر‌فه‌ره‌ه‌نگۆکی‌ئه‌حمه‌دییه‌ی‌به‌کوردی‌دانا‌بوو.

مه‌رحووم «دل‌اوهر» ئەوه‌شی‌له‌باسی‌نالی‌ده‌گیزا‌یه‌وه‌که‌کاتیک‌هاتۆته‌کو‌یی‌بۆ‌خو‌یندن‌ویستوه‌تی له‌مزگه‌وتی «بایزا‌غا» دامه‌زری، به‌لام‌مه‌لای‌ئه‌وساکه‌ی‌مزگه‌وته‌که‌له‌به‌ر‌شۆره‌تی‌شاعیری‌ه‌تی‌نالی‌له‌وه‌ترساوه‌مه‌لایه‌تیه‌که‌شی‌وه‌ها‌به‌هیز‌بیت‌و‌له‌کاتی‌ده‌رس‌گوته‌وه‌دا‌زۆری‌ماندوو‌بکات‌ئیت‌به‌به‌هانه‌ی‌نه‌بوونی‌جیگه‌دای‌نه‌کرده‌وه‌له‌وه‌به‌لاوه‌نا‌زانم‌ئایا‌چۆته‌مزگه‌وتیکی‌تر‌ویا‌هه‌ر‌به‌جاری‌له‌کو‌یی‌ده‌رچوو‌ه.

به‌ر‌له‌وه‌خو‌ینه‌ر‌له‌پیشه‌کیه‌که‌وه‌بۆ‌ناوه‌رۆکی‌کتیبه‌که‌بروات، به‌شکلی‌پیش‌ده‌ستی، یه‌ک‌دوو‌تییینی‌ده‌هینمه‌پیش‌نیگای: له‌باره‌ی‌خیرایی‌کردنی‌نالی‌له‌حه‌ج‌رایه‌کم‌ده‌ربرپوه، ئەوه‌ی‌راستی‌بی، له‌سه‌ر‌بنیچه‌ی‌سالی‌١٨٣٠‌هه‌لستاوه‌که‌به‌پیی‌قسه‌ی‌نوسه‌ری‌له‌من‌به‌پیشه‌وه‌تر‌حه‌جه‌که‌له‌و‌ساله‌دا‌بوه‌هه‌رچه‌ند‌له‌کاتی‌ده‌ربرپینی‌ئه‌و‌رایه‌دا‌باسی‌ساله‌که‌ی‌١٨٣٠‌نه‌شکراوه. له‌م‌پیشه‌کیه‌دا، به‌تۆژینه‌وه‌و‌ساغ‌کردنه‌وه، گه‌یشتم‌به‌و‌ئه‌نجامه‌که‌سه‌فه‌ره‌که‌ی‌حه‌جی‌پاش‌سالی‌١٢٥٤ (١٨٣٨، ١٨٣٩) رووی‌داوه، پتریش‌بۆ‌ئه‌وه‌چووم‌که‌نابی‌له‌سالی‌ک‌زیاتر‌پیش‌به‌سه‌رچوونی‌حاکمایه‌تی‌بابان‌له‌١٢٦١‌سه‌فه‌ره‌که‌ی‌حه‌جی‌کردبی. ئەم‌لیکدانه‌وه‌یه‌م‌به‌لای‌که‌مه‌وه‌حه‌جه‌که‌١٢‌سالان‌به‌م‌لاوه‌ی‌١٨٣٠‌دینی. به‌و‌پییه‌خیرایی‌کردنی‌نالی‌له‌حه‌ج‌ده‌بی‌بدریته‌به‌ر‌ده‌لاله‌تی‌ته‌مه‌نی‌٤٥‌سالی‌نه‌ک‌٣٣‌سالی.

له‌شوینیکی‌تردا‌گوتمه‌مه‌شره‌بی‌نالی‌له‌ته‌سه‌وه‌فدا‌قادری‌بووه‌نه‌ک‌نه‌قشبه‌ندیی. له‌ئاست‌ئه‌م‌بیرو‌رایه‌دا‌ده‌بی‌فه‌رامۆش‌نه‌که‌ین‌نالی‌له‌ته‌کیه‌ی‌مه‌ولانا‌خالی‌د‌خو‌یندوو‌یه‌تی‌که‌ده‌زانین‌مه‌لانا‌سه‌رۆکی‌ته‌ریقه‌تی‌نه‌قشبه‌ندیی‌بووه‌له‌سه‌رده‌می‌خو‌ییدا. له‌مه‌وه‌ده‌شی‌بیر‌بۆ‌ئه‌وه‌بروا‌که‌وا‌نالی‌نه‌قشبه‌ندیی‌بووبی‌نه‌ک‌قادریی. به‌لام‌به‌ر‌له‌وه‌ی‌رایه‌که‌ی‌من‌ه‌له‌وه‌شیتته‌وه، ده‌بی‌ئه‌وه‌بزانی‌که‌خو‌یندنی‌نالی‌له‌ته‌که‌یی‌مه‌ولانا‌دوای‌ده‌رچوونی‌مه‌ولانا‌بوه‌له‌سلیمانی. که‌واته‌لیکدانه‌وه‌که‌و‌برپاری‌قادری‌بوون‌و‌نه‌قشبه‌ندیی‌بوونی‌نالی‌به‌هۆی‌زانینی‌مه‌شره‌بی‌ئه‌و‌مامۆستایانه‌وه‌ساغ‌ده‌کریته‌وه‌که‌نالی‌ده‌رسی‌خو‌یندوه‌له‌لایان.

خو‌ینه‌ری‌به‌رپز‌ده‌بینی‌سه‌ر‌له‌به‌ری‌نووسینه‌که‌په‌له‌ی‌لئ‌کراوه. به‌عاده‌ت‌تۆژینه‌وه‌له‌ئه‌ده‌ب‌و‌ژیانی‌شاعیریکی‌وه‌ک‌نالی‌کاری‌چه‌ند‌سال‌خه‌ریک‌بوون‌و‌که‌رسته‌کو‌کردنه‌وه‌و‌پرسین‌و‌لیکدانه‌وه‌و‌به‌یه‌کترگرتن‌و‌به‌راوردکردن‌و‌ئه‌وان‌ته‌رزه‌چالاکییانه‌یه، له‌حالی‌کدا‌ئه‌م‌نووسینه‌له‌سه‌ره‌تاوه‌زهنه‌ی‌عه‌فوی «نالیدۆستی» بوه‌له‌ویژدانی‌خاوه‌نه‌که‌یه‌وه. به‌لام‌له‌گه‌ل‌ئه‌مه‌شدا‌زهنه‌ی‌ویژدان‌له‌پاشخانیکی‌به‌رین‌و‌قووله‌وه‌ته‌ره‌شقۆی‌کردوو‌ه‌و‌به‌سه‌ر‌دیوانی‌شاعر‌و‌میژووی‌به‌رده‌ستدا‌خۆی‌بلاو‌کردۆته‌وه.

لەم ڕۆههوه عهیبی پهلەکردنهکه ئەو عهیبه ڕووت و قووته نیه که له کاری سه‌رپێیدا به‌دهر ده‌که‌وێت. په‌له کردن شتیکه و سه‌رپێی (ارتجال) یش شتیکی تره. هه‌موو جارانی ش مرؤف ئەو کات و ده‌رفه‌ته‌ی چه‌ند ساڵه‌ شک نابات کاری ئەمرۆکه‌ی بۆ بخاته‌ سالتیکی تر، له‌و حالۆبارهی منیشتی تێدام، که‌ وا په‌یتا په‌یتا به‌ پێی به‌رپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، به‌ره‌نگاری واجبی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک ده‌بم هه‌ر به‌ جاری ماوهم نابێ خۆته‌رخان کردووی تاکه‌ یه‌ک ئەرک بکه‌م بۆ چه‌ند سالتیک، بگره‌ یه‌ک دوو مانگیشت. له‌گه‌ڵ ئەم تێبینیانه‌شدا ئەو راستیی هه‌ر باقییه‌ که‌ به‌ره‌م، به‌ری عه‌فویه‌ت بێ یا کورک بوونی چه‌ند سالان بێ، نرخ‌ی زاتی خۆی ده‌دریته‌ی نه‌ک ئەو کاته‌ی خاوه‌نه‌که‌ی پێوه‌ی خه‌ریک بووه‌، چی هه‌یشه‌ وا له‌ پێش چاوی خۆینه‌ر و ڕۆشنییرانی کوردایه‌ نه‌ زه‌رپه‌ییکی لێ شاردوونه‌وه‌ و نه‌ پێی ده‌رخستنی هه‌یچ راستیی و نه‌ینییکی له‌به‌ر هه‌نگاوی که‌سدا کوێر کردۆته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ئاشکراییه‌که‌ی له‌ راده‌ینکدا یه‌ هه‌ر ده‌لێ شتیکه‌ له‌و شتانه‌ی به‌ر مه‌فه‌وومی ئەم دێره‌ شیعری نالی ده‌که‌ون:

ئه‌عمالمان له‌گه‌ڵ هه‌موو ئەوزاعی حالمان
مه‌خشووش و جه‌مع و حازره‌ گه‌ر خێر ئەگه‌ر شه‌ره‌

له‌ کۆتایی ئەم پێشه‌کییه‌دا، په‌یره‌وی شاکاریکی نالی ده‌که‌م که‌ له‌ ئاکامی مه‌هاره‌تی بێسنووردا سه‌ر و بنی به‌یه‌ته‌که‌ گه‌یشتۆته‌وه‌ یه‌کتر به‌ جوړیک ئەو کۆتایی هه‌ینانه‌ی که‌ له‌ ڕواله‌تدا داخواری به‌یه‌ته‌که‌یه‌، ده‌بێته‌ ده‌ستپێکردنه‌وه‌ و تێهه‌لچوونه‌وه‌ییکی سه‌رله‌نوێ و بێبیرانه‌وه‌، وه‌ک کاره‌که‌ی من له‌م نووسینه‌دا، که‌ ئەگه‌ر غه‌دری لێ نه‌که‌م ده‌بێ بیکه‌م به‌ یه‌که‌م پێپلیکه‌ی په‌یژه‌ییکی لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ئەده‌ب و شیعری به‌سه‌ره‌اتی نالی، ئەگه‌ر له‌ویان سه‌رکه‌وتم هه‌نگاوم بگاته‌ هی دواتر و دواتر... له‌گه‌ڵ منیشتا خۆینه‌رانی ئەده‌بی کوردیی و نالیدۆستان:

نیشانه‌ی پوخته‌گی بێده‌نگییه‌ نالی ئەگه‌ر پوخته‌ی
به‌ حوججه‌ت / «حجة» / طه‌ی بکه‌ نامه‌ به‌ حیدده‌ت په‌ی بکه‌ خامه‌

«به‌ حجة نامه‌ طه‌ی کردن» هه‌روه‌ک له‌ زاهیردا به‌ توندی پێچانه‌وه‌ی نامه‌ راده‌گه‌یه‌نی، له‌ راستیدا ئەوه‌ی مه‌به‌سته‌ که‌ وا نامه‌که‌ت وه‌ها بگه‌یه‌نه‌ سه‌ر که‌ بێته‌ «حجة» و به‌لگه‌ به‌ هۆی ته‌واویی و بێ عه‌یبیییه‌وه‌.

«به‌ حیدده‌ت په‌ی کردنی خامه‌» ئەویش له‌ زاهیردا به‌ هه‌ژمه‌ت شکاندنی قه‌له‌مه‌که‌ی راده‌گه‌یه‌نی، به‌لام واتا که‌ی راست و دروستی هه‌لبه‌ست پێچه‌وانه‌ی ئەمه‌یه‌، چونکه‌ له‌ پێی ته‌ورییه‌وه‌ ده‌یه‌وی بلی قه‌له‌مه‌که‌ت بۆ تێژکردنه‌وه‌ داده‌ تاكو‌ باشتر بنووسیت:

«به‌ حیدده‌ت په‌ی بکه‌ خامه‌-به‌ تێژی بېره‌ قه‌له‌مه‌که‌ت»، نامه‌ طه‌ی کردنه‌که‌ و خامه‌ په‌ی کردنه‌که‌ش هه‌ردووکیان خامۆشن، ده‌نگیان له‌به‌ره‌وه‌ نابێ، به‌لام به‌ برشتن که‌ ئەمه‌ ئەوپه‌ری پوخته‌ بوون و پێگه‌ییشتنه‌.

چ ده‌رسیکی به‌نرخه‌ ئەم په‌نده‌ی «به‌خشینی بێ ده‌نگ»!!

تیبینی:

خوینەر بم بهخشی له وهدا و ابووه یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که هه ریه که بیان له ده سنووسینگه وه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه.
ئومید ده که م ئه م پیویسته ی ساغ کردنه وه ی شیعره کانی نالی له دواڕۆژیکی مهیله و نیژیکدا له لایهن کۆری زانیاری کورده وه ئه نجام بدریت.

بەشى يەكەم

ئەركىكى پۈ تام و شامى سەر شانى لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كورد لىكۆلېنەو و تۆژىنەو وەى
دىوانى «نالى» يە. پۈگىرامى لىژنە لەم مەيدانەدا، وەك لىنى چاودەروان دەكرىت، ئەو يە دوا بە دواى
بژاركردن و ساغ كىرنەو وەى دىوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۇى تەرخان بكا بۇ راست كىرنەو و
شى كىرنەو وەى شىعەرەكانى نالى لە گۆيرەى دەسەلات و تى بركىرنى ھۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو،
لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعەرى بلانەكراوى نالى ئەوئىش دەخاتەو سەر خەرمانى دىوانەكەى.
لەنىوانى ئەندامانى كاراى كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۇستا ھەژار و لە من كىر كە ھەردوومان
ئەندامىشەن لە لىژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و پىكەوت لە جارار پىتر خۇ بە دەستمانەو دەدا بۇ
تەركىرنەو وەى دەماغ و زاخاودانى مېشك و پەواندەو وەى كەسەر لە پىرى خەرىك بوون و يەكتر خەرىك
كىرن بە دۆژىنەو و ھەلھىنانى گەوھەرە شراوەكان و مەتەلاو يەكان و ئەفسووناو يەكانى تاك تاكە بەىت
و دوو بەىتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسىدەى كەوا دەماودەم لە نىوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراو وەى
نەزانراو يىيان گەىشتوتە رادەى «يقىن» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لەبار يارمەتىمان دەدا و بەسەر
يەكىك لەو گەوھەرەنەدا دەكەوین و روالەتېكى واتا نەپىنىكەى لە زېھنماندا دەترىسكىتەو، سەمىلە
خنكەى شادمانى دەمانگە شىننیتەو، ھەر دەلېى شىرى مووسامان دۆژىو تەو و خۇشمان لەو دەدا لەسەر
ھەق دەزانىن چونكە باوەرمان ھەى بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە مىرات بۇ گەنجىنەى ئەدەبى
كوردىى بەجى ھىشتوو ھاوتای نرخدارترىن گەوھەرى ئەدەبى رۆژھەلانە كە پىسپۆر و دوپناسان
بژاردەى بگەن، ئەگەر نەلېم ژووروى ھەموانە.

بەم جۆرە، پىشەدەستى دەكەىن لەو كاتە چاودەروان كراو وەى خەرىك بوونى «رەسمى» مان بە دىوانى
نالېيەو و ھەر لە ئىستاو گەلالەى كەشكۆلېكى دەرويشانە دەست تى وەردەدەىن بەلكو ناواناو نازووقە
و تووشەىكى دواپۆژى تى بگەوئىت. لىرەدا نمونەىكى بەرھەمى پىشەدەستى كىرن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پىكرىنم بەم نووسىنە، لە دواى ساڵەهاى حىرەتەوه، بۆره مانايىكم بۆ لىك دراىه وه لەم بەيتەى سەرەتاى قەسىدەيىكى:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه جەوابى نادەم
مودەتتەكه لە قەفەسدايه عەزابى نادەم

بەيتەكه لە خۆوه هاوار دەكا تەلەى ناووتەوه بۆ تىكرائى ئەدىب و شىعر دۆستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكئەكە لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جىگايەكدا سرنجى خەلقى راكيشاوه بۆ وردى و قووليان تاكوو جارىكيان پاتەوپات پىمان دەلى:

نالى بە داوه شەعرى دەقىقى خەيالى شىعر
بۆ ئەو كەسەى كه شاعيره سەد داوى نايەوه

هەتا بشلىيى راستى فەرموه: دل كه بەيىك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن دىتە باوهرهوه كه عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوهنۆر دەكرى بيگوتبا چىتر درىژه بە عەزابى نادەم و بە قسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.
روالەتى شىعرەكه يەكجار «صريح» ه لەودا كه «تناقض» يكى بى فىلى تىدايه، نيوەى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتییكى نیه لەگەل هى دوهمیدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى.
نارەحەتى مرؤف بە دەست ئەم هەموو رىك نەكەوتنەى «صدر و عجز» ي بەيتەكه واى لى دەكا لە لاوه واتاى بۆ بخوازىتەوه و خۆى نەختىك پى دابىن كا. لەم روهوه بە دلى خۆمدا هاتوو و لە خەلقى ترىشم بىستوه ئاخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەوه نەبى كهوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راهاوتوه و فىرى وەزعى بەندىخاڤە بوە. ئىتر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبىتە هۆى عەزاب بۆى چونكى هەر دەبى لە چەمەنەوه بگەرپتەوه بۆ ناو قەفەسەكه ئەوساش هەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا هات، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعيره نیه سوآل و سەدەقەى و اتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوه بۆى بخوازىنەوه. ئەو لەوپەرى بەخۆنازىن و دەسەلاتى شاعىرىيەوه «تناقض» يكى واى داناوه لە ناو بەيتەكهدا كه لە چاوى نووستوش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تىكەهەلكىشانى بەيتەكه خۆيدا چارى ئەو «تناقض» ه و هۆى رەواندەوى هەبى، هەر لەمەشدا زىدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كه مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى» يە.

لە نكاو تارمايى واتايىكم بۆ كەوتە ناو لىلايى پشت پەردەيىكى تەنكەوه. لە كوردیدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەمیان وەرام نەدانەوهيه، دوهمیان لەوهوه دىت كه «جەوابى دا» بە واتاى «قسەى رەت كردهوه، لى نەسەلماند» دەگوتريت، لەم بەيتەشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوهم «قسەى رەت ناكەمەوه» دەرواوت چونكه كه مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوه بى دەگوترى «جەوابى نادەمەوه - نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» لىرەدا دەبىتە «رەتى ناكەمەوه». بەم جۆره نيوە بەيتەكهى يەكەم لە رووى واتاوه واى لى بەسەر دىت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه، رەتى ناكەمەوه و

لئی دەسەلینم. بەمەدا ھەندیک رینگەى سەخت دەبرین لەو ھەلدیر و بەردەلانە زێھنیە کەوا نالی لە خەيالاتی شیعەر ناسیماندا ھەلى ناو.

واتای نیوہ دیری دوہمی بەیتە کە ئەگەر وەک روالەتی خۆیشی بمینتەوہ و ھیچ شیوہی ونی لی بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشی تازەى لەسەر ھەلنەدەینەوہ دەشی بییتە تەواوکەری نیوہى دوہم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم بە رەت کردنەوہى داخواریە کەى و نەبردنى بۆ سەیرى چەمەن. بەلام نیوہ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوہستى، واتای نھینى ئەوتوى تىدایە مەودای بەرفرەوانترى پى بوى. نالی خۆى بەوہندە ریککەوتنە سادەبە لە میانى نیوہى یە کەم و دوہمی بەیتە کە رازى نابى. نالی کە ھات و ئەم «تناقض» ە زلەى خستە روالەتى واتای نیوہى یە کەمى بەیتە کەوہ، ھەر نەبى بۆ خاترى پیکھینانى «توازن» و پارگرتنى لەنگەر، دەبى تەلەییکی زلیشى لە نیوہى دوہمی بەیتە کە نایتەوہ. من تەلەییکم دۆزیوہ ئەگەر دوو سى تەلەى تىدا نەبى. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوہى راستى بى، بە دۆزینەوہى تەلە کە بەرەو رەھایى دەروین لە سەرسورمان بەرامبەر وردەکاریى و سیحەر و دارشتنى بەیتە کە. بابزاین چۆن!

نیوہ بەیتى دوہم لەوانەبە بەم جۆرە بنووسرىت وەک لیرە بە پیشەوہ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم» لەوانەبە بەم جۆرە بنووسرىت و بخوینرىتەوہ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابى نادەم». وشەى «دایە» لیرە بە واتای «ملى نایە...» وەک ئەوہى کە بلێى «دایە بى عارى - مى نایە بى عارى». کە ئەمە وای لی بەسەر ھات رستەى «عەزابى نادەم» ئەویش خویندەوہ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابى ناکات... عەزابى بى کات و سەعات - واتە عەزابى ھەمیشەبى». بەم جۆرە واتای نیوہ بەیتە کە بە تەواوی دەگۆریت: دلە کەم مودەتیکە لە قەفەس داویە تە عەزابى نادەم - بى کات و سەعات و دائىمى. کەواتە جى خۆیتى لە نیوہ بەیتى یە کەمدا نالی گوتبیتى «دل دەلى سەیرى چەمەن خۆشە، رەتى ناکەمەوہ و قسەى ناشکینم».

ئەم واتایە ھەر خۆى دەبیتە پیشە کى بۆ بەیتى دوہمی قەسیدە کە:

مەجلیسێكى چەمەن و بولبول و بەزمى گول و مول

بە دوو صەد مەدرەسە و دەرسى كىتابى نادەم

باوہرم ھەبە بەم واتا لیدانەوہ و دەرخستنى شیوہیىكى نھینى مەبەستى نالی لە بەیتە کەدا چ سامانىکم بۆ دەسەلاتى نالی پیکنەھیناوە و لەوانەبە نەختیکم لە سامانى حەقیقەتى نالی کەم کردبیتەوہ چونکە دەشى ئەم واتا لیکدانەوہبەى من پەردەى خستبیتە سەر واتای تری لە خۆى جوانتر و لەبارتر و لە چاوى سرنجدەرى شارەدبیتەوہ لەو رۆوہ کەوا زۆر جارەن وا دەبى خەرىک کردنى زېھن بە شتیکەوہ رى شتى تری لی دادەخات.

بە خەيال گۆیم لى ھەندى خوینەرانى ئەم نووسینە دەلین ئایا واتای وەک ئەمەى تازە لە خویندەوہى بووینەوہ ھیندە پىداھەلگوتنە دینى؟ چ فەرقیكى دەکرد ئەگەر نالی «تناقض» ە کەى نەخستبا ناو شیعەرکەوہ و پىووستیش نەبا بە ھوى وشە سازیبەوہ بى رەوینیتەوہ؟ گۆیا زېھن خافلاندى بە واتای وەھا سەرپۆشکراو چ سوویدیكى مادى و نامادىمان پى دەگەبەننى، چ مایەبىک لە سامانى رۆشنبیریمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتای وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان دهدا؟ چ دهر دیکمان به شیعری وهها تیمار دهکری؟ چی؟ کوا؟ کام؟ کهی؟ کوئی؟ بو؟ و ههرچی پرسهک (علامه استفهام) ههیه خو دهخهه بیری خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار هزامهندی له و له منیش.

من بق رت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابه مه بهر شیعری شاعیره تازه کانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینمه وه و بیکه م به عهیبپوشی ورده کاری و «تجرید» له شیعری نالیدا چونکه بق خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعره نه ویاوانه هه رچهند گه لیک له شیعری نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینده هیمایی و دهر وونی و «تجرید» بین له وانن به لای خاوه نه کانی شیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهر و بهری خۆیانه وه «تصور» یان بق واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا رووم هه ر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوهن نمونه کانی نیش ئازاد ده که م و پیمان نالیم ئیوه که شیعری توئیکالوی که س تینه گه بیشتوو بلین هه قی ره خه تان نامینی له شیعری خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعری نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له رووباری ره خنان بپه رمه وه. نه شیعری نالی و نه فکره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی دهر یاز کردن له نمونه ی شیعری تازه داهاتوو کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریان. هه رچی شاعیری ره مزی توئیکالوی کورد و غهیری کورد هه یه لیم به دنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن هه ر نيزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوو مان دهکا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعری ئەو شاعیرانه خۆیان بینمه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه بیشتن به خۆشیان بترو کینی و بهر له وه بق رونا کایی واتای بچن، رهنگ بی هه ر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه هانه به عه یبدار نازانه تاکو عه بییکی رواله تی شیعری نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له هه رچی به ره می ئاده مزادا هه یه به دی ده کری به مه رجیک له و به ره مانه بی خو پیوه خه ریک کردن و تیوه رمان و لیکۆلینه وه بینی.

هه رچهند مه یلی خۆم له شیعردا پتر بق «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکهش» ده چی تا جو ریکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعری سه رکهش و سه خت که له قوولایی دهر وون و ناخی هونه ر و نازکی هه ست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه در «ئاسانی سه رکهش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دل م ده کۆلینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه بی که هه لبه ست وایا په یکه ری که ته زوو و کهف و کولی توانه وه له ناو «گه وره یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نه ست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نینه کانی دهر وونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه فوگۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نجه بق مه به ستیان دریز که م ئەو تیگه بیشتنه که ر و لاله نه بی که وا زور به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبقریه» تی پارچه کانه وه پراوپر دهر ژیته شه کفتی مه وه وومی متمانی و قه ناعه ت له نه فسدا.

به ده ست من نیه و خه تای تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و سادهدی

خووی مندا له، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی مندا لانیشتدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ۱۵ سالییه‌وه پروپوچ دهرده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خوینده‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شتیوانیش لینی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تیان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پیتیان ناویرئ. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو رووی گرنه‌وه دهره‌تی خو روونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره:
یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی هۆش. دهره‌وون که کولا بلق و قولپی بورکانی هینده وه‌ی دهره‌په‌رینئ و تیشکی هینده خیرا به ئاسویدا تیده‌په‌رئ، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیهنیکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانئ وینه‌ی کرۆکیشیان بشکینئ چ جایی بیانکا به تابلوی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌را که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پیدانی گوته‌ی له پیتیدا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شیوازی عه‌رووزی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابئ ئەوه‌نده درێژ بیته‌وه په‌راویرئ «تفعیل» هکانی به‌زینئ.

له‌م دوو تایه‌تییه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جوداوازی ده‌کیشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جوړیک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نئ به‌دووری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جیی خووی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تیندا ده‌بیته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانئ ئەندازه به‌کارینئ له ریزکردن و ریکخستنی هه‌ست و بیر خوی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به‌خامه‌ی هه‌لچنراوه و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له‌م سه‌غه‌تییه‌دا لپی به‌سه‌لینین وشه‌ییکی ئەو به‌هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دل و دهره‌وونی گوێگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لی حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارئ شاعیر هیچ خو نیشاندا‌نیشی نه‌کردبی که خو نیشاندا‌نه‌که‌ی به‌زیاده‌وه واتای هه‌لبه‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌رای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پنیوستی بوونی موسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شیوازی هۆندنه‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوئ فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌که‌ن. شیعر بی موسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابئ ئەگه‌ر له رووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بۆ ئاسمانیش بچئ. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ی شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جینگه و هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل وشه‌ی دراوسیکانی ده‌ست بژیر بکا له فه‌ره‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی موسیقایی ده‌دۆزیته‌وه به‌لام بۆ «تفعیل» هکانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دیاری کردنی موسیقای وشه به‌یتیکی نالی دینمه‌وه مه‌به‌ستمان بۆ روون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دلّه
شیشه پر قه‌رقه‌ف له ره‌ره‌ف شاهی عالی ره‌ره‌فه

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» دەو هەیه. بەیتەکه ئیشارەى بۆ ئایەتیکى قورئان: «مثل نوره
کمشکاة فیها مصباح». دەبینى لە ئایەتەکهدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هێناوه، که چى نالى
وشەى «قندیل» ی لە جى داناو. بۆ دۆزینەوهدى مۇسیقا دۆستى نالى لە هەلپژاردنى وشەدا، بینه وشەى
«قندیل» لە بەیتەکهدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکه:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای، بە دوا یەکدى داهاتنى دوو وشەى درىژى یەک کیشى وەک دوو وشەى «کمشکاة و مصباح»
چەند ناقولاً دەردەچى و مۇسقىاى بەیتەکه دەمرینى؟ وشەى «قندیل» که هاتە جینگەى «مصباح»
سەرەوژوور چوونەوهدى «کمشکاة» ی شکاندوو بۆ خوارووه و نەفەس سواریى خوینەرى کردە پشوو
حەسانەو بەوهدا بزوينى «ا» ی وشەى «مصباح» که بزوينى سەرەوژوورى ستوونیه، کردى بە بزوينى
«ی» ی وشەى «قندیل» که سەرەوژووریکى ستوونیه. وشەى «قندیل» جگە لەوهدى «ا» ی وشەى «مصباح» ی
گۆرى بە «ی»، سەرەتاکەشى لە سەرەتای «کمشکاة» دوور کهوتۆتەو، لەوهدا جاریکى تریش لە عەبدایەتى
«کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتى مصباحى دلە

مشکاتى قندیلی دلە

لەم تێبینیانەو بۆ هیندى دەچم که وا مەودای تەعبیر و دەرفەتى خۆ ئاشکرا کردن بۆ شاعیریک
گەلیک تەسکتر و تەنگترە تا نووسەرى پەخشان.
هەموو ئەو تێبینیانە بەلاوه بنى: شاعیر نابى قسەى عادەتى بکا و خواردەمەنى بازار و لوقنتەى
گوفتار کاویژ بکاتەو. لە شاعیر چاوەرپوان دەکرى تەجروبهییکى خۆى بخاتە ناو چارچیوهدى
هەلبەستیهو. مەرج نیه تەجروبهکه رووى دابى، با زادەى «تجريد» ی تەجروبه کۆنەکانى بى که ئەوسا
بەوهدە هینانى سەختتریش دەبى. لە هەموو حالاندا فکرى رەسەنى بى پیشینه «سابقه» که لە قوولایى
دەروونى هەستیارووه هەلقولت و بەسەر زمان و خامەى هونەرکاردا هەلپژى هیندە کىوبى و بىگانە دیتە
بەر گوپى گوینگرهوه لەوانەیه وەک گوتهى زمانیکى غەریب خۆ بنوینى و لى تىگەییشتنى گەلیک بەولای
زەحمەتەو بى. ئەم قسەیه دەمانگەیهنى بە «ناوهرۆک» و حیکایەتە پر تەقە و رەقەکەى.
نەختیک بە درىژى لەم مەوزوعهوه دواوم و لەسەریم نووسیوه، زەرورەت وای کرد جارێ بلأو
کردنەوهدى بوەخرى چونکه بەر بەشى دوهمى باسە درىژەکەى «حاجى قادرى کویى» کهوت. لێرەدا یەکجار
بە کورتى لى بە کۆتایى دەگەم.

سنوور کیشان بە دەورى ناوهرۆکى قەراردادەکراو و سەپاندنى بەسەر نووسەر و شاعیر و
هونەرمنەندا وشکایى بە بەرهمى بایهخدار دینى لە سەرانسەرى مەیدانەکانى شیعر و نووسین و
هونەر. که رەوا بى ناوهرۆک بسەپى بەسەر خەلقدا دیارە بىر و باوهرى دەستەى دەسلالتدارى کۆمەل
دەبیتە ناوهرۆک، حکومەتى هەر شوینیک خۆى دەکاتە سەرچاوهدى فەلسەفە و بیروباوهر. بۆ خۆت

به‌راوردیك بكه له میانی وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جینگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیگان و چینی میلی. بینگومان له‌م گوتیه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانی هه‌ر دوو شوینه‌کانم له خۆم تۆراندووو چونکه هیچ لایان به‌وه رازیی نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تر‌دا بیت، که رازیی نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له میانی ناویان دیاره هیچ لاییکیشیان ریگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر هه‌ناسه هلبیئتی.

من هه‌قم نیه به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه ئاخۆ تو‌حز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له کامیانه‌وه نیزی‌کتری، له‌مدا هه‌ر ئه‌وه‌ندهم مه‌به‌سته به میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکرده‌وه نه‌که‌وتبی بیخه‌مه به‌رچاوت سه‌پاندنی بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشی له رووی وشک بوونی سه‌رچاوه جو‌ر جو‌ره‌کانی به‌ره‌می فه‌لسه‌فی و فکری و هونه‌رییه‌وه. له ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆ‌کانه‌ی له نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستی به‌هیزیان هه‌یه و هیچیان ناتوانن ئه‌وانی تر نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالا‌کانه ده‌سته و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بینه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناویردن، هه‌ر کامیکی لیشیان بگریته‌ ده‌لی خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانی میلیه‌تم.

خوینهر له عاست ئه‌م گوتیه‌مدا هه‌ر هه‌له‌وه‌ستیک ده‌وه‌ستی با بوه‌ستی، من له‌سه‌ر هیندی پی داده‌گرم که وا ده‌بی نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه ئه‌م ئازادییه‌ بیته‌هۆی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له شه‌قامه‌ریی به‌رژه‌وه‌ندی گشتی. سه‌یره له هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه نیه، به‌لام ترسمان نه‌بی له‌وه‌که‌سه که ده‌سه‌لاتی سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنی به‌ ده‌سته‌وه‌یه. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لته‌کیشاوه میلیه‌تی پی بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانی و ره‌سم و مۆسیقا... یه له خۆوه ناتوانن هه‌نگاوی مندالیک خوار که‌نه‌وه مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بی و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خۆی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پیشینیته‌وه که بی و داوای دهم کوت کردنی فلانه جو‌ر و فیساره ناوه‌رۆ‌ک بکا به توهمه‌ تیگرتنی دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چی، چونکی رۆژه‌ک دی هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکرین له لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکی تره‌وه که باوه‌ری له هی ئه‌وان جو‌دایه، هه‌ر به توهمه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکی تر.

ناوه‌رۆ‌ک زاده‌ی هه‌ناوی به‌ره‌مه‌نییه‌تی، که ترسی توهمه‌ و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆ‌که‌ی گۆراند له ده‌روونی خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بینگومان به‌ره‌مه‌نیکی بیژوو له‌وه‌ه‌ناوه‌دا ده‌رسکی. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزاری ئازادیی گوتی زمان و کرده‌وه‌ی ده‌ست و خامه‌یانن، چ سه‌رمایه‌ییکی تریان نیه له کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیان بۆ پیکه‌وه بنی، چ ریگه‌ییکی تریشیان له به‌ردا نیه تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌ری خۆشیان جگه له‌وه‌ تاکه ریپازهی نووسین و هونه‌ر. که بین و ئه‌وه‌ش له خۆیان یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجی عه‌لی و له هه‌موو روویکه‌وه نابوود ده‌بن. تیده‌گه‌م و دیته قه‌ناعه‌تمه‌وه شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <۳> چاوه هه‌ندی راستی بپۆشن و به زاھیر له ریگه‌ی پشتگیری کردن له سوودی گه‌له‌وه داوا بکه‌ن ده‌ستی بازگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه هه‌ر نه‌بی ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له خودی خۆیان نادا. به‌لام خۆشه‌امه‌دی کردنیان له یاساغ کردنی بیروباوه‌ر مال کاولی بی ده‌مه‌ته‌قه‌ی خۆیانه. چ دوکانی عه‌تار بپنجیه‌وه و چ ئازادی ته‌عبیر له شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه هه‌مان کاری ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردوویان کردوو. ئه‌گه‌ر شاعیری‌ک و

هونه رهنديک به هۆي خۆدانه پال دسه لاتداره وه توانيشيان دوکان بکهنه وه و به رهه مې بيژوو باوينه کوشي ميلله ته وه، هه زاران شاعير و هونه رهندي تر که تواناي خو له قالب دانيان نيه دهنه هه ريسه ي قولپ و جوشي مه نجه لي «ياساغ کردن و تهنگ پي هه لچنين».

له م ريگه دانه به سه رپاكي نووسه ر و شاعير و هونه رهنندان بۆ نازادبي بيروباوه ر و کرده وه، تاکه يه ک مه ترسي له وه دا ده کري که وا ئه و که سه ي به ته مایه خهلق دهم کوت کا و ريگه ي نازادبي ته عبيريان لي بيه ستی ئه ويش وه ک نازادبخوازه کان سوود وهرده گري له م ريگه به ره لا کرده دا. سووده که ش هه ر به نيازي گه يشتنه دسه لات و خهلق تۆقاندن له کار ديني. واته به نيسبه ت هه ندي دلکرمي و ناحه زي نازادبييه وه،

ريگه دان و نازادبي ته عبير هه ر ئه وه نده چا که ي تيدا يه که مه ودا ي پي دها بۆ ئه وه ي پۆژده که له پۆژان هه موو ريگايان بيه ستی و هه موو ده رگايان داخا... قه فه س دروست کا به ده وري غه يري خۆيه وه. له گه ل ئه م مه ترسييه ش ديسانه وه ريگه دان و ده رگه کرده وه تاکه ره فتاريگه له نازادبخوازه بوه شيته وه، ياخود با بليم سروشتي نازادبي ئه مه ي به به ره وه يه و خو لي قوتارکردني ناسان نيه. ئه وه نده هه يه ده توانم بليم تيکراي ميلله ت و نووسه ران و شاعيران و هونه رهنندان و نازادبخوازان که نه يانتواني که مایه تبي ئه وان دل کرميانه په ک بخه ن و به وه دا نازادبخوازي خويان دۆراند و ئه واني لي بوونه جه لداد، چ لزوم ناميني بويان بگريه ين و خه فه تيان بۆ بخوين، دياره به لايانه وه نازادي ئه وه ناهيني بپاريزريت. خو پتي ناوي من بليم، که حالي نازادبخوازه کان ئه وه بي ئه وسا له هه موو حالاندا ناتوان نازادبيان بپاريزن. به هه مه حال ئيمکان نيه يه ک جوړ ناوه رۆک له شيعر و هونه ر و ئه ده بدا بسه پيئندري بي ئه وه ي يه ک ئاهه نگينيکي ئيسک قورسي ناقولاي بي زه وق له و به ره مه ماندا ببيته ئه و زره رهنگه که ره نگه کرا وه که عه بيدار ده کا و چا و لي هه لده به زيته وه. بۆ خۆت ئه و وه زعه بينه به رچاوت که له تاکه يه ک کولانه وه سه يري جيهان بکه يت و پيشت نه کري جيهانه که به به ر کولانه که دا بخوليتيته وه تا کو هه ر نه بي له و ته نگزه يه دا ديمه ن گوري بکه يت.

له گۆشه ي نيگاي نرخاندين و سه نگاندين ناوه رۆکه وه راستينيکي تر هه يه خو لي به سه هوو بردي ده بيته شه ري رووبه روو (جبهوي) له گه ل ئاده مزادا هه رچه ند ئه و شه ره به رگي مرؤقدوستي و چا که خوازيش له خوي بئاليني تا به قه ده ر گوري چاک و پيران په رويان له ده وري خوي کوبکاته وه. راستييه که ئه مه يه: هه ر ناوه رۆکيک په سه ند بکه يت مافي ئه و هت نيه به ره مې رۆژگاريکي رابردوو به گه زوگريي سه رده مي خۆت بپيوي. تو جاريکيان خۆت کرده سه رپشک له به ره مې هاوچه رخه کانت، به ته ماي له مردوانيش ببيته سه ر پشکا! ئه م کاره ت سه ره راي ناره وايي، زه ره له خۆشت دها چونکه له دوا رۆژدا دين و به ره مه که ي تو به گه زوگريي خويان ده پيون و ئيفلاست پي ده که ن.

ئه م وتوويزه پتر روو له مرؤفي سياسي و «ملتزم» به باوه ريکي ره سمی ده کات، چونکه ئه وان بۆ مه به سي خزمه تي ئامانجه رامياريبه کانيان ده يانه وي ناوه رۆکي هه موو جيهان رام بکه ن و بيکه نه نۆکه ري ئه و ئامانجان. مرؤفي سه ره به خو له بيروباوه ري دا پنيوستي به م رامکردن و بگره ببسته نيه. ئه و هه ر ئه وه ي ده وي له خوي و له خه لقيش گه رين به نازادبي بنووسن و بليين و بکه ن.

ليرده ا قسه ييک خو دينيته پيش: سياسه ت پتر و خيراتر له گوراندایه تا بير و باوه ر و ناوه رۆکي تر. له وانه يه به رزه وه ندي سياسي له رۆژيکه وه بۆ رۆژيکي تر ته قله لي بدا و به ره و پشت هه لگه ريته وه، ئه ده ب

و شيعر و هونەريش كە خزمەتي ئەو بكەن دەبىي لەگەڵيدا بگۆرپين... لە راستيدا دەشگۆرپين، بەرەو پشتيش دەبنەو. لەبەر ئەمە ئەدەبىي سياسى، بە زۆرى، تەمەنى كورته و جوانەمەرگە، واتە خيرا باوى نامينى و دەمرى، گەلىك جاران ئيعداميش دەكرى و گوتنەوہى ياساغ دەكرى. خۆمان ديومانە و ابوہ حكومەتيك كتيبيكى سياسى بلاوكردۆتەوہ و ھەر خۆى دواى سالىك پۆلىسى بە دوادا گيراوہ كۆى كاتەوہ و بيشارينتەوہ. لەم حالانە «ناوہرۆك» گالته بە خۆى دەكا بەر لەوہ بە غەيرى خۆى بكا. بۆ بەراوردىي كردن ئەم چەند بەيتە بخوينەوہ:

«امرء القيس» لە ھەلواسراوہكەيدا دەلى:

قفا نيك من نكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

وہفايى ئەمەى گوتوہ:

بەس عومرى من بە با دە
رپوت بينە زولفت لادە
دل بۆيە نامرادە
بەم شەوہ رۆژ گيراوہ

«كليم»ى ھەمەدانى گوتوہتى:

شد دامن الوند كنارم زگلى اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئەم شيعرانە لە خۆوہ دەژين، كەس پارەى بۆ خەرچ نەكردوون و ھەرەشەشى لە خەلق نەكردوہ
ئەگەر نەيانلینەوہ سزا بدرين، كەچى ھەموو شيعەرە سياسىيەكانى سەردەمى ھيتلەر و مۆسۆلىنى و
كەريم قاسم كە گەورەيى و «وحدانيە»ى ئەوانى دەگوتەوہ، وەك مردوويان لى ھات. بشزانە ھەرچى
شيعرى ئەوتۆيى ھەيە رۆژەك دى و دەمرىت. ئەدەب و ھونەر، ئەوہى راستى بى ھەموو بەرھەمىك، تا
وتوويزى لەگەل سەرچاوہ قولەكانى نەفسى مرۆفدا بى نەمرتر دەبى، چونكە بە دريژايى مانەوہى ئەو
سەرچاوانە لە نەفسى مرۆفدا ئەويش دەمىنى و گوڤگى دەبى. سەرچاوہ قولەكانى نەفسى، بە
پيچەوانەى چاوہروان كردنى فەيلەسووفە مادىيەكان، يەكجار رەگ داکوتاوترە لە سروشتى مرۆفدا لەوہى
بەرژوہەندى سياسى و ھيا ماددى كەم عومر ھەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى لە رپى فەلسەفەوہ «گۆرانى
كۆمەلايەتى»يان لى دەبیتە مەراق و ماخوليا و ايان پى خوشە دەروونى مرۆفیش بە پيى ئەو گۆرانە
بگۆرپت، كەچى ھيسابەكە وا دەرنانچيت. سوودى مرۆفیش لەو دەرنەچوونەدايە چونكە ئەگەر نەفسى
مرۆف وەك مۆديلى جلك و پيلاو و ئۆتۆمۆبيل خيرا گۆرابا لە مرۆفايەتى دەشورا و دەبوہ گيانلەبەريك كە
ناتوانين ناوى بۆ دانين.

شيرازەى كۆمەلايەتى و بە يەكەوہ بەسترانەوہى تاكەكانى مرۆف گەلىك بەھيزترە لەو پەيوەندىيەى
كەوا بەرژوہەندىكى سياسى و ھيا ئابوورى چەند مانگى و چەند سالىي پيكي دىنى. بە نمونە دەلیم

«ملحد» یک که مردووی لی دهمری هیندی ئیمانداریک پروه مزگهوت دهر وای پیداکردنی مردوشور و قورئانخوین و گوربه لکن و نازانم چی. زوربهی هوی بایی بوونی مروقی لووتبهرز و له خهلق نارازی و بایه خ نه دهر به غیری خوی له گوری گه نجایه تی و کاردروستی و بی موشکیلییه وه دیت. دوو روژی له رزوتا له تۆقه لهی بایی بوونه وه دهیینه تیته سهر خاکی پارانه وه. گوتم نابی رابردوو به گهز و گری دوا روژ بپیوری، ههر روژگار هه گهز و گری خوی هیه نهک ههر له شیعر و ئهدب، به لکو له هه موو مهیدانکی کۆمه لایه تییدا. جلوه برگی تۆ به بهر باپیرونه وه سهیری خه لقی سه رده می ئه وی ده هیئاپه وه. کچیکی ۱۰۰ سال پیش ئیمروی کورد ئه گه ر قژی کورت کردبایه وه به شوو نه ده چوو با نه لیم شار به دهر دهکرا.

به پئی سه رده می خوی، شیعر نالی له رووی ناوه روکوه تا بلئی دهوله مهنده. بی ئه وه لایه نگیریم کردبئی له موقارهنه د نالی بهر له شاعیره کانی سه دهی نۆزده ممانه وه دی، مهیدانکی فره وانیش لییان پیشکوهتوو. که بیی و دیوانه کهی به دیوانی شاعیره کانی ترمان بگری ده بینی گه لیک پتر له هی وان هه لبهستی تیداپه که وا له «تجرید» ی رووت رها بووه و به ره گوته وهی واتای ئه وتو چوه لایه نی کۆمه لایه تی بداته وه. بیگومان ئه م نووسینه هینده ی به به ره وه نیه بۆ روونکردنه وهی ئه م مه به سه ته گه شت بکا به ناو هه موو یاخود به شی زوری دیوانه کهی «نالی» دا، له وه زیاتر که چه ند نمونه بییک بینمه وه مه ودای دریژه پیدانم نیه به نووسینه که م. که سیک به وی سرنج بگری ده توانی نمونه کانی ئیره بکاته «محک» ی نراندنی شیعر تریش بۆ ده رخستنی لایه نی کۆمه لایه تی تیدا، یاخود له لای خویه وه، بی ئه م «محک» هه، ده سبژاری ئه و لایه نه کۆمه لایه تییه بکا. سه یریکی ئه م به یته بکه که وا رهنگه له بهر چاویکی درشتبین گروگالیکی دهروونی شاعیر بی و بهس، که چی ئه وهنده پره له «کۆمه لایه تی» ههر ده لئی پئی ئاوسه:

یا توربه تی یا غوربه تی «باری» بشکین
ههر مونته زیره نالی ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما

با جارئ واز له جوانکاری بیین و بلکین به لایه نی کۆمه لایه تی به یته که وه. نالی له م به یته دا ده سه ته و دامانی دوو نه ریته کۆمه لایه تی کۆن و ریز لیگیراوی میله ته تی کورد، هی غیری کوردیش، بوه بۆ سکا لاکردن و پارانه وهی حال لای خوشه ویسه ته که ی: داوا دهکا یهک له دوو شتانی له گه لدا بکریته، یا بینه سه ر «توربه تی - قه بره که ی» که به مردووی حیساب بکن له بهر شیده تی په ژاره یی، خو که ئیستاش نه بی کاتیک به راستی مرد بینه سه ر قه بری، یاخود به سه ردانیک «غوربه تی» بشکین ئه گه ر ده لین زیندوه و نه مردوه. واتا که ده لین مردوه «یاخود که مرد» با توربه تی بشکین که ده سلین زیندوو غوربه تی بشکین. له غوربه ت و له توربه تی یه کیکیان بشکین وه له جاریکیش بی. نالی ههر مونته زیره ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما.

وشه ی «باری» به رینووسی کۆن دوو جووره خویندنه وه و دوو جووره واتای هیه. یه کیکیان «باری» به واتای «جاری، جاریک» ه. له م حاله دا به یته که ئه م واتایه ده به خشی: جاریکیان توربه تی یا غوربه تی بشکین دیاره نالی ناویری له جاریک پتر سه ردان داوا بکا.

جۆرى دوھى خويىندەنەھى «بارى» ئەھيە بېكەيتە «بارى بىشكىن». ئەوسا «با» بۇ ھاندانە ۋەك بلىنى «با بىت، با بروت، با ئاۋ بخواتەھ». وشەي «رى» ئەۋىش بە واتاي «رىگە» دەبى. بەمەدا ماناي بەيتەكە ۋاي لى بەسەر دى «يا قەبرى يا غوربەتى نالى، با رىگە ھاتنى يار بىشكىن بۇ لاي» دەبىنى واتايىكى كۆمەلەيتى زۆر بە نرخ ھەيە لە بەيتەكەدا، بە جۆرىكىش ئوستادانە لە شىعرەكەدا گونجاۋە ھىچ سەرى رېي بە ۋوردەكارىي و ھونەرى ئەدەبىيەۋە نەگرتوۋە و مەۋداي لى تەسك نەكردۇنەتەھ. دوو وشەي توربەت و غوربەت سەرەراي سازانى ھاۋ ئاھەنگىيان لە تەك يەكتردا جارىكى تىرش ھەستى گويگر دەبىزىون بەۋەدا كە ھەردوويان ۋەزى سۆزناك دەلئەنەھ. غەرىبى و مەرگ. كە مروھتېك ھەبى لە نيوان خەلقدا دەبى سەر لە غەرىب بدرى. كە غەرىبى بايى ئەۋە نەكا رەھمى ئەم يارە بى رەھمە بېزىۋى ئەۋا مەرگ لە بەيندايە و سەردانى قەبران چ عوزران قېۋول ناك. نالى بىچارە ھەقىەتى لە ژيان و مردندا چاۋەرۋانى سەردانىك بكات.

بە دوا ئەم پىشەكەيە پر لە سۆز و پرووزى بەيتەكەدا، خويىنەر كە دەگاتە كۆتايى و روو بە رووى «مردن و مان» دەۋەستى و ھەردوويكىشيان بە ديار سەردانىكەۋە لە چاۋى بەيتەكەدا قەتيس ماون، ھەر بە جارى دلى دەبىتە ئاۋ. دەك مالت شىۋى نالى بۇ كام مەلئەندى بىسنورى غەم و تەمى عىشقمان دەبەي لەم چاۋەنۇر كىردنەي دواي مەرگت بۇ قەدەم رەنجەيىكى ئەم بىرەھمەي يارەت؟

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن
ھەر مونتەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

رى شكاندەكەش لە لاي خويەۋە ئاۋرى سۆزى گويگر پتر بەرز دەكاتەۋە چونكە ۋا رادەگەيەنى چ كەسېك بە سەرلىدان رېي ئەم بى چارە عاشقەي نەشكاندەۋە. سەرەراي سۆز بزاۋتەۋە، وشەي رى شكاندن لە فەرھەنگى زمانى كوردىيدا زاراۋەيىكى زىنگەدارىشمان دىنئەتە بەر گوي، ئەۋ دىمەنەشمان نىشان دەدا لە ژيانى دەشت و دەر و شاخ و ھەلەت و پەلەت كە رىگە دەبەستى بە ھوى بەفر ۋەيا زەبەند و نوغوردەۋە و خەلق تى دەئالين و دەبىشكىن.

سرنجىكىش لە ھەندى بگرە نالى وشەي «صرىح» سەرلىدان و ھاتوچۇكردى ھەر بە كارنەھىناۋە بەلام داخۋازىكەي و سكاللا و ئازار و شكايەتەكەي بەۋلاي «صرىح» دەۋەيە بەھى ھىزى بەكارھىنانى رىستە و تەعبىرى ئاخاۋتن.

لە ھەر روويكەۋە سەيرى بەيتەكە دەكەي ھىند دەۋلەمەندە ھىكايەتى ناۋەرۆك و وشەسازىي و ئەۋ بەند و باۋەت لە بىر دەباتەۋە، ئەگەر بە بىرىشت بىتەۋە خاۋەنى ھىكايەتەكە قەرزار دەكات و شەرمى دىنئەتەۋە. بۇ خۆت لە لايەنى جوانكارىي و ئارايشتى «بديع» بىشەۋە لە بەيتەكە رامىنى و سرنج بدە ھاومۇسىقايى توربەت و غوربەت و «طباق» سى مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و ئەۋان ھەق و ھىسابانەي ھونەرى شاعىرىي كە ۋا لە بەيتەكەدا كۆمەل بوون و بيانخەۋە سەر تىكرايى سامانى. با ئەۋ تىبىنىيە گىرگەش بخەمە بەرچاۋ ھەرچەند دىرژەش دەدا بە شىكردنەۋەي بەيتەكە. لە ھەردوو رووى كىش و واتاۋە دەست دەدا بەيتەكە بخويىنئەتەۋە: «يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن» ۋەياخود غوربەت پىش كەۋىت و بگوتىت: «يا غوربەتى يا توربەتى...» بەلام لە رووى فەنى شاعىرىيەۋە ھەر جارەيان جۆرىكى تايبەتى ھونەرى «بديع» پەيدا دەبى.

دەزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نیووی یەكەمی بەیتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتایی نیووی دووهمی بەیتەكە دەوستان، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێی دەلێن «لف و نشر». كە وشە «توربەت» لە پیشەوێ بێ لە ریزدا دەكەوێتە بەرامبەری «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێی دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەیه لە بەرامبەر وشەى مناسبى خۆیدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پیش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بڵێن «یا توربەتى یا غوربەتى» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەین بە «مرتب» دیسانەو لە رووی واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە دیارە لە واقیعدا «مردن» دواى «مان» دیت هەرچەند وشەكەیشی لە بەیتەكەدا پیش كەوتوه. كە هاتین و لە نیووە بەیتی یەكەمدا غوربەتمان پیشخست و ویستمان وشەكان لە رووی واتاوه «مرتب» بكەین ئەوسا بە نىسبەت نیووی دووهمەو سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستانیتەو بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هیچ جیى خۆیان نین. لە لای واتاشەو هەر دەبێتەو «مشوش» چونكە لە نیووی دووهمی بەیتەكەدا ئىمكان نیه جیى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە یەكتر بگۆرینهو، جیى گۆرکێیهكە هەر لە نیووی یەكەمدا دەكرى، لە نیووی دووهمدا قافیە لەو جیگۆرکێیهدا لەناو دەچى. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پیشە و پاشن، هەر ئەم وەزەیشە رى خۆش دەكا كە لە نیووە بەیتی یەكەمدا «توربەت» پیش «غوربەت» بكەوێتەو. لەم خستنه پیشە ناچارىیهى «مردن»ەكەو تى دەگەین نالی زیاتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالی لە واتای ئەم بەیتە هی تریشى هیه بەلام بەرەو زیادى هیز و بەلاغەت و ئەفسوونەو پتر تىیدا هەلکشىوه. من كە ماناكەم بۆ روون بۆوه بە دەست خۆم نەبوو لیوم لەسەر بەیتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلاتی مرووف لە ناخنینى هەلبەست بە جوانى و نوكتە و گەوهەر لەو تىپەر ناکا. فەرموو لەگەڵ مندا سەیریكى بكە:

سەر خاتیمەى حوسنى عیادەت كە نەهاتى

بارى بگەرە فاتىحە وو دەئبى زیارەت

خاتیمە «خاتمة» - كۆتایی

عیادەت «عیادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.

فاتىحە «فاتحة» - سورهتیکى قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپیکردنى کار.

دەئب «دأب» عادەت، نەرىت

واتایەك لە واتاكانى بەیتەكە ئەمەیه:

سەرم بوو بە كۆتایی عادەتە شیرینەكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشیدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ

لێپرسینىم، واتە لە كۆتاییدا سەرەكەم تىچوو و مردم.

كەواتە جارێكىیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتى قەبران. واتای دووهمى بەیتەكە بە تەواویى

پيچەوانەى ئەمەيانە: سرنجىك بگرە دوو وشەى «خاتمە و فاتحە» يەكەميان كۆتايى، ئەوترىيان دەست پيكردە، مومكىنە «فاتحە» سورەى قورئان نەبى و دەست پيكردن بى چونكە لە بەرامبەر «خاتمە» دا ھەر بۇ ئەم و اتايە دەپوا.

نەخۆشى مومكىنە بە دوو چۆر كۆتايى بىت: يا مردن يا چاك بوونەو، جارئيكيان مردنەكەمان لە بەيتەكەدا دۆزيەو و باسماں كرد، ئەم جارەيان بەرەنگارى واتاي دوەمى بەيتەكە دەبين كە دژى مردنە چونكە چاك بوونەو رادەگەيەنى:

تۆكەوا تا كۆتايى ئەم عادەتە شيرنەى سەر ليدانى نەخۆش نەھاتىە سەرم (وشەى «كە نەھاتى» لە كۆتايى بەيتەكەو رەگۆزە بۇ سەرەتاي، واتاكەى واى لى بەسەر دى: كە نەھاتىە سەر خاتيمەى حوسنى عبادەت...) وا چاك بوومەو ھەر نەبى جارئيكيان بگرە «فاتحە - سەرەتا، دەست پيكردن»ى عادەتى زيارەتى نەخۆش دواى چاك بوونەو.

«فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەگەر بكرىتە «فاتىحەى دەبىى زيارەت» يا نەكرىت لە ھەردوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. كە بلىى «فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەوسا ھەر دوو ووشەى «فاتىحە و دەبى» دەبنە «مضاف» واتە «سەرەتاي زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتاي نيوەى بەيتى يەكەم بە ھەردوو چۆريەو دەست دەدات بۇ حالەتى مردن، بەلام ديارە ھەر يەككيان لەگەل «چاك بوونەو» دەگونجىت.

كليلى كردنەو قفلى ئەم بەيتە ئەو «طباق» ھەيە كە لە ميانى «خاتمە و فاتحە» دا دەديترىت، بە ھۆى طباقەكەو كە زانيت «فاتحە» ھەر سورەى قورئان نىە بىرت دەپوا بۇ دوو چۆرە «خاتمە»ى نەخۆشى كە مردن و چاك بوونەو، ئەوساش وشەى «سەر» لە خۆو بۆت ئاشكرا دەبى كە مومكىنە ناو بىت بە واتاي «راس»، مومكىنىشە «ظرف» ئاوەل كار بىت بە واتاي «على، فوق». بە ھەمە حال روون بوونەو بۇ من بەم چۆرە بوو...

لە بىرت نەچى، ئەو كەسەى بە ھەموو جوانى و كۆمەلايەتى و ھىزى داپشتن و فنونى شاعىرىى بەيتەكە رازىى نابى و شىرگىرە دەبى لەسەر رەخنەى ناسەلمىنانە، بۇ خۆى لە ھەلبەستدا زىر و ئەلماس و خۆراك و پۆشاك و خانوبەرە پيشكەشى مىللەت ناكا. ئەويش لە باشتىن حالدا چەند قسەيىكى رىكۆپىك رىز دەكا و ھەندىك واتاي كۆمەلايەتى، كە خۆى پىى رازىيە، تىداوئ و رەنگە خەلقى تر ھەر پيشى رازىى نەبى لەوانەيشە نەگەيشتبى بە نيوەى ئەو مەودايە كە بەيتەكەى نالى تىى ھەلكشىو لە ھەموو رويكەو، واتە كۆمەلايەتى و ھونەرەو.

با بەناو ئەم بەيتەشدا گەشتى بکەين:

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە
با نەنالى لىى مەدە «عن لطمه كُف الكف»

بىستوتە لە سەرگۆزشتە و ھىكايەتى ئەفسانە «عەبدى حەلقە بە گۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەكەى ناو بەيتەكە ھەرچى بىرەو رىى ھىكايەتى راست و ئەفسانەى سەردەمى مندالىمان ھەيە دىنىتەو سەر پەردەى مىشكمان. لە بەيتەكەدا «حلقە دەرگۆش» ھەستى مەوقايەتەشمان برىندار ناكا چونكە مەوق تىيدا نەبوو بە بەندە، نالى دەفەى بىگىانى ھىناو و نالقەكانى لى كردو بە ئارايشت و ھۆى

زرينگانه وهش. جاريكي تريش «هلقه دەرگوش» دهفهكه خۆشهويستتر دهكا چونكه سكالاي بهيتهكه بۆي دهپارپيتهوه. دواي خۆشهويست كردني دهيكاه جتي هسودوي پي بردنيش كه دي و دهخاته ناو ئهوه دست و پهنجه رهنگينانهوه.

دهفه هلقه به گۆشي دهسته رهنگينهكاني خۆته با نه نالي و لتي مهده، دست بگروه له مست ليداني.

چ پارانهوهيكي ناسكه لهم دهسته رهنگينانه، له موناسه بهيكي وا پر جوش و جهزبه ي دهفه ليدان و له رزين و زرينگانه وه ي ئالقه كاني؟ «كف الكف» چهند ريك هاتوون له تهك يه كتردا! وشه ي «الكف» له كوتايي بهيتهكه دا كه عه رهبويه پيتي «ف» هكه ي گوشراوه، واته «شده» ي به سه ره وه يه. نالي كوردانه بۆ راست هيناني كيشي شيعر، گوشينه كي لاداوه و «ف» هكه ي به ره لالا كردوه و وشه كه ي هيناووته سه ر زهوقي خومان. چهند لتي شيرينه ئه م رهفتاره كورتيه ي كوردايه تي؟ ناله ي دهفي ئه لقه به گوي له بهر دست و پهنجه ي رهنگين چ ههستيكي نه رم و ناسك له دهرووني كويگردا ده بزويي؟ دهفه ليدانه كه خوي چ ديمه نيكي زور بهرچاوي ناو ئه م تابلويه هونه رييه يه. «كف»، واته «له پ» ي رهنگين، عاده تي خه نه تيگرتني دهستي ئافره تانيش دهكاته وه به ئارايشتيكي بهيتهكه ئه و لايه نه ش راده گه يه ني كه وا مه به س له «دهس رهنگيني» نهك هه ر خه نه تيگرتن، به لكو شيرينكاري و مه هاره تي دهسته كه بيت، ئه وساش دهفه ليدانه كه له وه دهسته رهنگينه وه ده بيته كاريكي پر هونه ر و جوان. «كف و دهف»، «كف الكف» له پروي موسيقي دهنگه وه چهند وشه ي هاوئا هه نكن. ورده كاريي، كومه لايه تي، تينوتاو، ئارايشت و موسيقي پراوپري بهيته كه ن. سه يره بۆ ئه ديبي واتا دوست له بهر خاتري باوبووني بي ريكي سياسي عومر كورت ئه م گه وه رانه له كيس خوي بدا و به شيعر يكا هه ل بلتي كه واتا كه ي نهك هه ر كوتراو ته وه ده گاسنيش كراوه، بۆ خوشي ساله هايه دهيكاته بابه تي گوتار و دوان و بزوتنه وه و دروشي نمايش، ناوناو هه ش ئيفلاسي كردوه و سه ر له نوي به رييك له چهند كژ و وه رزيكي سياسي ا كرده تي به سه رمايه ي بازاريكي كاتي.

ئه مه ش به يتيكي تري نالي له وانه ي به لي وردبوونه وه ي لاني كومه لايه تي تيدا دهرده كه وي:

دامه ني پاكي مه داري دائيره ي خامه ك نيه
خويني مه قتولانه وا داميني ياري گرته

جاران عاده ت بوو، رهنگه ئيستاش هه ر مابي، په راويزي خامه كي مور به دهو ر و دامه ني كه واي ئافره تانه وه ده دوورا. نالي ليرده ئه م عاده ته ي پوشاكي ئافره تي كورد دهكاته ماكي خه يالبازي و «تجريد» له شيعردا. له وهر ا دياره خه يال و «تجريد» هكه زاده ي واقعيكي زيندوون نهك ره هه وا كه وتني وه هم.

له گوته ي «دامه ني پاك» هوه راسته وخو بيري مروف دهر وا بۆ لايه ني «پاك دامه ني» و پرو سووري ئافره ت كه له كومه لگه ي كوردا ستوونيكي ئايين و ناموسه. تو سه يريكي ورد و قوولي ئه م كو كرده وه ي «دامه ن پاكيه» يه بكه له گه ل سووربووني دامه نه كه به خوين... هه ر ده لتي ئاو و ئاگري له يهك زه رفا كو كرده ته وه و بهر يه كيش ناكه ونه وه... دامه ني به خوينه به لام هه تا بلتي دامه ني پاكه.

ئىنجا سەيرى رېستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتتىكى كۆمەلەيەتى رېز
لىگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لايەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەوہ
دەگەيە پايانى جوانىي ئەم وىنەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خويىنى عاشقان و پارانەوہى خويىنەكە
لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھاناي دىننە بەر... كەي؟ دوای كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولاي دەربىنى واتاي شاعىرانەي تەر و پاراو و پىرسۆز و ھونەرەوہ،
ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتتىدا. نالى وشكەمەلە لە
ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناك، گەلىك پىتر لە پىسپۆرئىكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
نەرىت و گىتوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەرئ و دەستەگولئ رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنىتەوہ. كە
سەيرى ھەموو ديوانەكەي بىكەي فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لئ پىك دىننىت كە دەست بدا پىشتاوپىشت
بىكرىتە دىارى و يادگار.

با لەگەل بەيىتىكى تىرىدا ماملەتتىكى گەوہەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرى ئەو بە سەرى

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىيدا. وشەي «تا» بە واتاي «تاي مو» دىت
كە زولف خۆي موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوى تر
ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووى يەكترن.

زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە تەرازوومەسەل
بن، وشەي «كىش» خزمى تەرازووہ و جىي خويەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى كىشانە. بابزانين
بەولاي دل كىشانەوہ ئەم تەرازووہ زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟

تەرازووى عادەتى لەوہ تىناپەرئىنئ زىر و ئەلماس و گەوہەرى پئ بىكىشريت، كەچى تەرازووى زولفى
يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە رووى وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
شويىتىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرىن و فرۆشتنى پئ ھەلكىشريت تەنھا يەك دەستەي تەرازووہ كە مالا
نرخدارەكەي تئ دەكرئ، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوئىژرئ، ھەر كاتىك مالا نرخدارەكە گەيشتە
سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دىت. بەلام تەرازووى دوو تاي زولفى
ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زياد كەي دەبئ وەزنى
سەردەكەي تىشى زياد كرى، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەردەوہ كۆتايى نايئ... تەرازووى
زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بئ...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، رېستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى تىشى ھەيە بۇ
كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامرىتەوہ بئ «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو
ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاك و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه كان له دوو سهرهوه روح دهكيشن ههتا يهكيك به مردنى خوى دهرى دوو عاشق به دست زولفه كانهوه گيان دهسپيرن.

پيم بلئ ليردها نالى چؤن بهقالئيك و چؤن «صراف» و جهوههر فرؤشئيك بوو؟ هيچ به بيراندا هاتوه تهرارزوويك ههبي ههتا ههتايئ له كار نهكهويئ؟ چ شاعيرت ديوه هيئنده تهرارزووناس؟
ئهم ههموو بار و تاو كيش و تهرارزوه بهم شئوه سيحركارانه، خولانهوهى فكريكى «عبرى» به ناو كؤمهال و واقيع و هونهردا هيناوهتیه ناو ههلبهستهوه.
نالى زيهئيكى وهها ههستيارى ههبوه ههر دهلئى جامى كاميرايه له ترووكهيهكدا وينهى جيهانئيكى بهرينى تيدا نهقش بهستوو دهبي، به روالهتى ديمهنيش دانامهزئى، وينهى دهروون و ورديلهكانيشى دهكيشئى. بيگومان هونهركار له نهخشهكيشانى ورد و قوولدا، مهبهستى تايبهتيشى نهبي، وينهكهى پر دهبي له ناوهرؤك:

يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهدها كه وا
ئهستيرهكانى رادهكشى وهك شيهابى نور

ئهمهى له وهسفى سهرچاوهى سهرچنار گوتوه. نهخشهكيشانهكهى كه متر نيه له كارى كاميرا، بهلام كاميرايئيكى زيندووى زيرهكى ههستيار.

ئاوينه بهرامبهر ئاسمان راگره له شهودا، ئهويش وهك ئاسمان ئهستيرهى تيدا رادهكشى چونكه وينهى ئاسمان دهواتهوه به خوى و ئهستيرهكانيهوه. بهلام كه بهتوي بهمهنده رازى بيت نهگونجانئيك ديته بهر، له شيعرهكهده دهبيته عيب. چؤن دهبي بگوتري ئهستيرهكانى ئاسمان رادهكشين وهك شيهابى نور، ئهئى ئهستيرهكان ههر خويان شيهابى نور نين؟ ئهم مهعنا ليدانهوه دهبيته «تفسير الماء بالماء» گهليك كه سيش تيدا خليسكاوه. تهگهركه بهم جوره دهرهويتهوه:
وشهئى «ئهستيره» دوو واتاي ههيه. ئهستيرهئى ئاسمان و «ئهستير»ى ئاوى سهر زهوى كه له فارسيدا

«استخر» و له زمانهكانى رؤژاوادا «cistern» ي پئ دهلين. مهبهستى راستهقينهئى ئهوى روالهتى بهيتهكه له وشهئى «ئهستيرهكانى» دا واتاي «ئهستير»هكانى ئاوه له سهرچاوهى سهرچناردا:
يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهكهده كهوا ئهستيرهكانى ئاوى سهرچنار به خوى و راکشانى ريزهئى ئهستيراوهكانى ههر دهلئى ئاسمانه و شيهابى نوري رادهكشين. سهرچنار وهك ئاوينهئيكى لئ بهسهر دئ بهرامبهر ئاسمان راگيرايئ له شهودا.

وشهئى «ئاوينه» له رينووسى كؤندا دهگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه به واتاي «مرآة - نهينؤك» دهشگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه كه وشهئيكى «وصفى»يه له «ئاو» داتاشراوه وهك كه دهلئى «گلينه، مسينه، زيرينه» به واتاي له گل و مس و زير دارژاروا، دروستكراو، كه بلئى «ئاوينه» به واتاي «له ئاو دارژراو، دروستكراو» ئهوسا دهبيتهوه سهرچنار خوى كه برئتيه له ئاو.
وشهئى «ئهستيرهكانى» ههر وهك مومكينه «جمع، كو»ى ئهستيره بي مومكينه ههئى وهشيني و بيكهيهوه «ئهستيره - كانى» كه ههردويان چهوزى ئاون...

بشزانه له كوردويدا دهگوتري «ئهستيره راکشا» به واتاي «راخزنى شيهابى ئاسمان».